இதம்... மதம்.... இந்து மதம்.

ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. வேதானந்த

முன்னுரை

“காசில் கொற்றத்து இராமகாதையை ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்” எனறார் கம்பநாட்டாழ்வார்.

இந்து மதத்தைப் பற்றி இந்துக்களுக்கு அறிமுகம் செய்விக்கும் முயற்சி இது. மதியால் ஆய்ந்தறிந்த கொள்கைகளைää பல்வேறு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த ஞானிகளின் ஞானப்பதிவுகளை முழுவதுமாக சொல்வது நிச்சயம் முடியாது என்று தெரிந்தும் ஒரு சிறு அறிமுகத்தையாவது செய்துவிட முயற்சிக்கிறேன்.

இந்து மதம் தனி ஒரு ரிஷியின் வெளிப்பாடல்ல. ஒரே காலத்தில் வந்தவையும் அல்ல. அதனால் ஒரே பெயர் பல இடங்களில் பல ரிஷிகளால் பல்வேறு காலக்கட்டத்தில் வேறு வேறான பொருளைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

இந்து மதத்தின் புத்தகங்கள்:

நான்கு வேதங்கள்ää ஐந்து உபவேதங்கள்ää ஆறு வேத அங்கங்கள்ää பதினெட்டு புராணங்கள்ää நூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்கள் (இவை வேதங்களின் ஒரு பகுதியே)ää இரண்டு இதிகாசங்கள்ää ஸ்ரீமத் பாகவதம்ää தேவி மஹாத்மியம்ää பதினாறு தர்ம சாஸ்திரங்கள்ää தேவாரம் திருவாசகம்ää நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் முதலிய தமிழ் வேதங்கள் மற்றும் பல்வேறு ஞானிகளின் ஞானக்கருத்துக்கள்.

இதில் வேதங்கள்ää உப வேதங்கள்ää வேத அங்கங்கள்ää உபநிடதங்கள் இவை யாவும் சிவனின் மூச்சுக்காற்றாக வெளிப்பட்டவை. (எப்படி என்று பிறிதொரு பகுதியில் விளக்குகிறேன்) இதிகாசங்கள் இரண்டும் ஸ்ரீமத் பாகவதமும் இறை அவதாரங்களின் வாழ்க்கை பதிவு. மற்றவைää பிற்காலத்தில் தோன்றியவை மட்டுமல்லää மேலே சொன்ன நூல்களிலிருந்து திரட்டப்பட்டதும்ää அவற்றை தழுவி அல்லது பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையும் ஆகும். இந்த நூல்களுக்கு பல்வேறு ஞானியர் எழுதிய விளக்கவுரைகள் பல உண்டு. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால்ää முதல் பிரிவில் உள்ளவற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால்ää மற்றவைகளில் உள்ள

ஏதேனும் ஒன்று முதல் வரிசை நூல்களில் உள்ளவற்றிற்கு மாறாக இருக்குமானால் அந்த பகுதி இடைச்செறுகல் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இந்து மதத்தைப் பற்றி ஒரு தெளிவு வரவேண்டும் என்றால் இத்தனை நூல்களையும் ஒருவர் படித்திருக்க வேண்டும். ஆனால்ää இது முடியுமா என்றால் நிச்சயம் முடியாது. அதனால்தான்ää இவற்றின் சாரமாகவும்ää எல்லா விஷயங்களும் அடங்கியதாகவும் உள்ள மூன்று நூல்களை 'பிரமானத் த்ரயம்' என்று ஞானியர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்த மூன்று நூல்களின் வார்த்தைகளை ஒரு இந்து பிரமாணமாக – சான்றாக எடு;த்துக்கொள்ளலாம். அவை 'பிரம்ம சூத்திரம்ää ஸ்ரீமத் பகவத் கீதைää உபநிஷதங்கள்'. இதிலும் பிரம்ம சூத்திரம் ஆழ்ந்த தத்துவப்பின்னல்களைக் கொண்டது. இயல்பான புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. அதனால்ää சாதாரண மனிதர்களும் புரிந்து கொள்வதற்காகää இங்கே கீதையையும் உபநிஷதங்களையும் மட்டுமே காட்டியுள்ளேன்.

பொருளட்டகம்

1. பிரபஞ்சத் தோற்றம்

2. மனதால் வந்த குழந்தைகள்

3. உருவங்கள் என்ன சொல்கின்றன

4. ஆயுதங்கள்

5. விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள்

6. தோற்றங்கள் தொடர்கின்றன

7. சக்தி

8. பிரிவுகள்

9. இலகுத்தன்மை

10. தர்மம்

11. உணவு

12. அன்பும் அருளும் எங்கும் தங்கட்டும்.

ஒரு வேண்டுகோள்:

இந்த நூலைப் படித்து முடித்தபின் எனக்கு எழுதுங்கள். உங்கள் கருத்துகளை என்னோடு அவசியம் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

1. பிரபஞ்சத் தோற்றம்

असद् वा इदमग्र आसीत् । ततो वै सदजायत ।
तदात्मानं स्वयमकुरुत । तस्मात् तत् सुकृतमुच्यत इति ।

அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத் ததோ வை ஸதஜாயத

ததாத்மாணக்க்ம் ஸ்வயமகுருத தஸ்மாத் தத் ஸ{க்ருதமுச்யத இதி

–தைத்திரிய உபநிஷத் 2:7:1

பொருள்: ஆரம்பத்தில் எதுவும் இல்லை. பிறகு தோற்றம் உண்டாகியது: பிரம்மம் தன்னைத் தானே தோற்றுவித்தார். அதனால் 'தானே தோன்றியவர்' என்று கூறப்படுகிறது.

ஒரு விஷயத்தை இங்கே நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிரபஞ்சம் தோன்றியது என்று சொன்னாலும்ää **தோற்றம் என்று குறிப்பிடப்படுவது ஒரு சுழற்சியின் துவக்கமே. இந்த பிரபஞ்சத் தோற்றமும் அதன் ஒடுக்கமும் தொடர்ந்து நிகழ்பவை.**

பிரபஞ்சத்தின் துவக்கத்தில் எங்கும் ஒரே இருள். அடர்ந்த அந்த இருள் ஒரு கோளமாக காட்சியளித்தது. அணுவிலும் நுண்ணியதாக இருந்த அந்தத் துகள்ää **தன்னுரு பெருக்கியது (தபஸா சீயதே பிரம்மம் - முண்டக உபநிஷதம்). இது காரணமற்று நிகழ்ந்தது. (ஸ: அகாமயத பஹு{ ஸ்யாம் ப்ரஜாயேத இதி – அந்த பிரம்மம்**ää **நான் பலவாக ஆவேனாக என்று விரும்பியது – தைத்திரிய உபநிஷத்** 2:6:3) **இவ்வளவு விரிவாக சொல்லப்படும் இந்த நிகழ்வு மிகக் குறுகிய கால அளவில் நடைபெற்றிருக்கும் என்று இன்றைய விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த 'விரிவடைதல்' நடைபெற்ற நேரம்** 10-32 **விநாடிகளில். அதாவது ஒரு விநாடியின் மிக நுண்ணிய ஒரு பகுதியில் - நூறில் ஒன்று என்பது** 10-2ää **பத்தாயிரத்தில் ஒன்று என்பது** 10-4. **இப்படி** 10-32**க்கு என்ன மதிப்பு என்று பாருங்கள். ஒன்றினை அடுத்து** 32 **பூஜ்ஜியங்கள்- இந்த**

பெருக்கம் நிகழ்ந்தது. இந்த கருத்தினை முண்டக உபநிஷதம் 'தத் மாத்ரச' என்று பதிவு செய்கிறது.

எந்த வார்த்தையில் சொன்னாலும் இது மொழி என்னும் சிறைக்குள் அடைக்கப்படு;ம்ää காலத்தால் இவை திரிந்துவிடவும் கூடும் என்பதால் - கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப்பின் வந்து - இதனைத் தங்கள் ஞானதிருஷ்டியில் கண்ட ரிஷிகள் இந்த நிகழ்வின் பல்வேறு நிலைகளை உருவங்களாக உருவகப்படுத்தினார்கள். இந்த உரு பெருக்கம் 'காரணமற்ற அருள்' என்ற பொருள்பட 'சிவன்' என்றார்கள். அங்கே எந்த உருவமும் இல்லை என்பதால் கருநிற கோளத்தை உருவமாகத் தந்து அதனை 'அடையாளம்' என்ற பொருள் தரும் 'லிங்கம்' என்றார்கள். லிங்கம் என்ற வடமொழிச்சொல்லுக்கு 'அடையாளம்' என்று பொருள்.

இந்த இருள் கோளத்தின் பல்வேறு நிலைகள் பல்வேறு பெயர்களை பெற்றன. ஆழ்ந்த அந்த அமைதி 'சதாசிவம்'. படைப்பின் ஆரம்பமாதலால் 'பரம சிவம்' அல்லது 'ஆதிசிவம்'ää பிரபஞ்சத்தையே தன்னுள் வைத்திருந்ததால் ஹிரண்யகர்ப்பர்.

தன்னுரு பெருக்கிய அந்த இருள் கோளத்தின் உள்ளே உள்ளீடாக சக்தி நிறைந்தது. இந்த நிலை 'சிவ சக்தி' அல்லது 'அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்னும் மாதொரு பாகர்' என்று சொல்லப்பட்டது. இருள் கோளத்தின் ஒரு பகுதி அதிர்வுகளை வெளிப்படுத்தியது. ஒரு மிகப்பெரிய இருள் கோளத்தின் ஒரு பகுதி அசைவின்றியும் ஒரு பகுதி அதிர்வுகளோடும் இருந்த இந்த நிலையை நம் ஞானியர் 'பாம்பின் மேல் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் விஷ்ணு' என்றார்கள். விஷ்ணு என்றால் வழிநடத்துபவர். இங்கே இந்த அதிர்வே பிரபஞ்சத் தோற்றத்தின் தோற்றுவாயாக இருந்ததால் இந்த நிலையை வழிநடத்துபவர் என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைக்கு மற்றொரு பெயர் நாராயணன் (நரன் என்றால்; மனிதன். அயணம் என்றால் வழி. மனிதன் வாழ வேண்டிய வழி என்பதால் நாராயணன்.) அந்த பாம்பையும் 'ஆதி சேஷன்' ஆதியின் மீதி என்று குறிப்பிட்டனர்.

அதிர்வுகள் தீவிரப்பட்டு கோளம் வெடித்தது. (இதனை டீபை டீயபெ என்று இன்றைய விஞ்ஞானம் குறிப்பிடுகிறது) சக்தியின்

மூலக்கூறுகள்ää அனுத்துகள்கள் உருவாயின. பிரிந்த அந்தத் துகள்கள்ää எல்லாவகையிலும்ää சக்தியிலும் தம் தாய் கோளத்தை ஒத்ததாயிருந்தன. அதனைத்தான்ää

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शांतिः । शांतिः । शांतिः ॥

ஓம் பூர்ணமத: பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்யதே

பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமேவா வஸிஷ்யதே

--ஈசா வாஸ்ய உபநிஷத் சாந்தி பாடம்.

பொருள்: அது முழுமையானது. இங்கு (வெளிப்பட்டதும்) முழுமையானது. (அந்த) முழுமையிலிருந்தே (இந்த) முழுமை உதித்தது. முழுமையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது (பிரிந்து வந்தும்) முழுமையாகவே இருக்கிறது.

- ஈசா வாஸ்ய உபநிஷத் சாந்தி பாடம்

அதிர்வும் வெடிப்பும் ஒலியை கொடுத்தன. அந்த ஒலி – ஓங்கார நாதம் - படைப்பிற்கு ஆதாரமான 'அநாதகத் த்வனி' (உருவாக்கப்பட முடியாத ஒலி) என்று அறியப்பட்டது. இந்த ஒலியே வேதங்கள் வெளிப்பட ஆதாரம். இந்த ஒலிää சிவசக்தியுடன் வெளிப்பட்டதுää ஆனால் சிவன் இதை உருவாக்கவில்லை. இதனால் இதனை சிவனின் மூச்சுக்காற்று என்றனர்.(மூச்சுக்காற்று நாம் பிறக்கும் போது நம் கூடவே பிறக்கிறதுää அதை நாம் உருவாக்கியதாகவும் சொல்ல முடியாது அல்லவா?)

ஓங்காரத்திற்குப் பின் இந்த நிலையில் பல அதிர்வொலிகள் வந்தன. அவற்றை வ்யாக்ருதிகள் என்று வேதம் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றைப் பற்றி விரிவாக 'சக்தி' என்ற பகுதியில் பார்க்கலாம்.

பெரு வெடிப்பு ஒளியை கொடுத்தது. ஒளி வெள்ளத்தை பால்கடல் என்றனர் இந்துமத ரிஷிகள். (இன்றைய விஞ்ஞானமும் அதை பால்வெளி – ஆடைமல றுயல – என்றே குறிப்பிடுகின்றது)

'விஷ்ணு'விற்குள் எண்ணங்கள் தோன்றின. இந்த நிலையை 'தாமரையாய் மலர்ந்த தொப்பூள் உடையவர்' - பத்மநாபன் - என்று வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. (தொப்புள் அருகில் உள்ள மணிபூரகம் என்ற சக்தி மையம் தான் எண்ணங்கள் எழும் இடம் என்று யோக சாஸ்திரம் அறிவிக்கிறது) தானே தோன்றிய விஷ்ணுவிற்கு நாபி எனும் தொப்பூழ் குறிப்பிடப்பட்டது எண்ணங்களின் தோற்றத்தை குறிப்பிடத்தான்.

எண்ணங்கள் படைப்பிற்கு காரணமாயின. அதைத்தான் 'விஷ்னுவின் தொப்புளிலிருந்து தோன்றினார் படைப்புக் கடவுள்' என்று உருவகப்படுத்தினர் ஞானியர்.

அறிவு மட்டுமே அங்கே படைப்பிற்கு மூலம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பிற்குக் காரணமான அந்த எண்ணத்தின் எழுச்சியை 'பிரம்மா' (அறிஞன்) என்று குறிப்பிட்டனர் ஞானியர். அவர் விஷ்ணுவின் சக்திமையத்திலிருந்த வந்தவர் ஆதலால் அவர் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கிறார் என்று காட்டினார்கள் (சக்தி மையங்களைத் தாமரை மலர்களாகவே காட்டுகிறது யோக சாஸ்திரம்)

பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்ப நிகழ்வின் பல்வேறு நிகழ்வுகளைää அந்த நிலைகளை – சிவன்ää விஷ்ணுää பிரம்மா என்றிவ்வாறு - 'மும்மூர்த்திகள்' என்று உருவகப்படுத்தியவர்கள்ää அந்தந்த நிலையில் உள்ளீடாக இருந்த அல்லது அந்த 'தொழிலு'க்குத் தேவைப்பட்ட சக்தியை அவர்களது துனைவியராக (தேவியாக) உருவகப்படுத்தினர். (பெண்ணுரு ஏன் என்பதை வேறொரு பகுதியில் பார்ப்போம்)

சிவத்திற்கு 'சக்தி' கிடைத்தாள்.

விஷ்னுவிற்கு- வழி நடத்துபவருக்கு நிச்சயம் வளம் வேண்டும். அதனால் வளத்தின் உருவகமான திருமகள் துனைவியானாள். அந்தத்

திருமகளும் அவரது இதயம் எனும் சக்திமையத்தில் உறைந்ததால் தாமரையில் வீற்றிருப்பதாக குறிப்பிடப்படுகிறாள்.

பிரம்மா 'அறிஞன்'. அறிவு என்பதன் வெளிப்பாடு கலைதானே? கலைமகள் துனைவியானாள். அறிவு - தேங்கிய குட்டையல்லää குதித்தோடும் நதி. அறிவு எந்நாளும் விரிவடைந்துகொண்டே போகும் இயல்புடையது. அதனால் 'சரஸ்வதி' (ஓட்டத்தில் நிலைபெற்றவள்) என்பது அவள் பெயராயிற்று.

இத்தனை நுணுக்கமாக உருவகப்படுத்தியிருந்தாலும்ää இந்த பெரு வெடிப்பு மிக நுண்ணிய ஒரு கால அளவில் நிகழ்ந்தது என்பதை நினைவில் நிறுத்துங்கள்.

மேலும்ää இந்த உருவகத்தில்ää சக்தி-சிவனின் உடலில் ஒரு பாதியாகி அவர் 'மாதொரு பாகர்' ஆனதையும் செல்வத்தின் இடம் இதயத்தில் தான் என்பதால் திருமகள் விஷ்ணுவில் மார்பில் உறைநது அவர் 'ஸ்ரீ வத்ஸன்' ஆனதும்ää அறிவு மற்றம் கலையின் வெளிப்பாடு 'சொல்லால்' என்பதால் கலைமகள் பிரம்மாவின் நாவிலும் காட்டப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடவேண்டியதல்லவா?

சுருக்கமாகச் சொன்னால்ää பெரு வெடிப்பிற்கு முந்தைய நிலையான 'தோன்றா நிலை' பிரம்மம்ää ஹிரண்யகர்;ப்பர்ää பரமசிவம்ää பராசக்திää பரப்பிரம்மம் என்று பல்வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப்பட்டது. 'உருபெருக்கம்' சிவன் என்றும்ää சக்தி நிறைந்த நிலையில் சிவசக்தி என்றும் பெயர் பெற்றது.

அதிர்வுகள் வந்ததும் அந்த நிலை விஷ்ணு என்று குறிப்பிடப்பட்டது. விஷ்ணுவின் எண்ணங்கள் 'பிரம்மா' என்று பெயர் கொண்டது.

சிவன் வந்த போதுää தோன்றா நிலை அழிந்ததால் அவர் அழிக்கும் கடவுளானார். அதிர்வுகளே பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுவாய் ஆனதால் 'விஷ்ணு' வழிநடத்துபவர் ஆனார். அவரது எண்ணங்களால் உருக்கொண்ட 'பிரம்மா' படைப்பிற்கு ஆரம்பவிழா நடத்தியதால்

படைப்புக்கடவுள் ஆனார் – " பிரம்மா தேவானாம் பிரதம சம்பபூவ" என்கிறது முண்டக உபநிஷதம்.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நாம் இங்கே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த உருவகங்கள் எல்லாம் ஏதோ சில ரிஷிகளின் கற்பனைப் படைப்பல்ல. வெற்று உருவகங்கள்; மட்டும் அல்ல. இந்த தெய்வ உருவங்களின் மூல மந்திரத்தை முறையாக உருவேற்றினால் இந்த உருவங்கள் தோன்றுகின்றன.

2. மனதால் வந்த குழந்தைகள்

மும்மூர்த்திகள் வந்தனர்ää அவர்தம் தேவியரும் உள்ளனர். குழந்தைகள்?

உருவகம் என்பதால் இந்த மும்மூர்த்திகளுக்கும் உடல் ரீதியான குழந்தைகள் இல்லாமல் சிந்தனையில் வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட மானஸ புத்திரர்களே குழந்தைகள்.

பிரம்மா படைப்புக் கடவுள். இவர் படைத்த எல்லாமே இவரது குழந்தைகளே என்றாலும்ää சில ரிஷிகளை மானஸ புத்திரர்களாக பெற்றவர். அவர்களுள் பிரஜாபதி (இது ஒரு பதவிப்பெயர். பல இடங்களில் வேறு சிலரைக் குறிக்கிறது) அசுரர்ää தேவர் ஆகிய இரண்டு இனங்களுக்கும் தந்தை. முதலில் தோன்றிய சப்த ரிஷிகளும் பிரம்மாவின் புத்திரர்களே

கலைகளுக்கு அதிபதியான கலைமகளின் குழந்தை நாரதர். கலையறிவு மட்டுமே எல்லா இடங்களிலும் செல்லும் என்பதைக் காட்ட நாரதர் மூவுலகங்களிலும் அலைபவர் ஆனார். வழிகாட்டுபவருக்கு அடங்கியதே கலையறிவு என்பதைக்காட்ட நாரதர் நாராயண பக்தரானார்.

விஷ்னு வழி நடத்துபவர் அல்லது காக்கும் கடவுள். ஒரு கூட்டத்தைக் கவர்ந்து வழி நடத்த வேண்டும் என்றால்ää கவர்ந்திழுக்கும் அழகு வேண்டுமல்லவா? ஆசையைத் தூண்ட வேண்டுமல்லவா? மன்மதன் (மனதில் எண்ணங்களால் உதித்த குழந்தை என்பது பொருள்.) விஷ்னுவின் மகன் ஆனார். மன்மதனுக்கு மாரன் என்று ஒரு பெயர். மாரன் என்றால் மயக்குபவன் என்று பொருள். பிரம்மாவும் விஷ்னுவின் மகனே. வழி நடத்துபவருக்கு படைப்பாற்றலும்(உசநயவ¡எவைல) வேண்டும் என்பது உள்ளுறைப் பொருள்.

சிவன் என்பது அமைதி அல்லது மௌனம். அமைதியின் 'குழந்தை' ஞானம். ஞானமே அழகு. அதனால் அந்த 'குழந்தை'க்கு பெயர் முருகன். (முருகு என்றால் அழகு) இன்னொரு பெயர்

குமாரன்.(மாரன் என்பது மன்மதன். கு-மாரன் என்றால் மன்மதனை தன் அழகால் பழிப்பவன்). சிவன் மன்மதனை எரித்தபின் தோன்றியவனே முருகன். ஆசைகளின் தூண்டல் எரிந்து போனால்தான் ஞானம் 'பிறக்கும்' என்பது தத்துவம். எந்த நெற்றிக்கண் மன்மதனை எரித்ததோ அதிலிருந்தே தோன்றியவன் 'முருகன்'. ஆசைகள் எரிந்த இடத்தில் 'ஞானம்' முளைத்தது பொருத்தமானதுதானே. (நெற்றிக்கண் என்பது கற்பனையல்ல. ஆழ்ந்த தியான நிலையில் ஞானிகளுக்கு புருவங்களின் மத்தியிலுள்ள முன்நெற்றியின் உட்பகுதி ஒளிர்வதை இன்றைய விஞ்ஞானம் நிருபித்துள்ளது.)

சக்தி வெளிப்பட தொடங்கியவுடன் அந்த சக்தியின் ஓட்டத்திற்கு தடைகளில்லாமல் இருக்க அந்த சக்தியே உருவாக்கியது 'விக்ன ஈஸ்வரன்' என்ற குழந்தை. (தடைகளை ஆள்பவன்) முழு முதற் சக்தியின் பிள்ளையாதலால் 'பிள்ளையார்'. தடைகளை அகற்றுவதால் அவர் 'விநாயகர்' (வி- நாயகர்: சிறந்த தலைவன்).

விநாயகர் பிரம்மச்சாரியா இரண்டு மனைவிகள் உடையவரா? தென்னாட்டில் பெரும்பாலும் விநாயகரை பிரம்மச்சாரியாகவே கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் வட நாட்டில் இவருக்கு இரண்டு மனைவிகள். சித்திää புத்தி. சித்தி என்றால் வெற்றி. புத்தி என்றால் அறிவு. தடைகளை உடைப்பவருக்கு சித்தியும் புத்தியும் மனைவியர்தானே? (இராஜ ராஜ சோழனின் மெய்கீர்த்தி "திருமகள் போல் பெருநிலச் செல்வியும் தன் இரு தேவியராகி இன்புற" என்று தொடங்குவதுää வெற்றிää செல்வம் போன்றவற்றை தேவியராகக் கூறும் மரபைக் காட்டுகிறது அல்லவா?)

குமாரன் அல்லது முருகனின் தேவியர் இருவர். தேவசேனா என்றால் தேவர்களின் படை என்று பொருள். ஞானம் நற்குணங்கள் இல்லாமல் இருக்குமானால் அது ஆபத்தானது - ஹிட்லரையும் முசோலினியையும் உருவாக்கக்கூடும். அதனால் தான் முருகன் தேவ சேனா பதி ஆனார். (நற்குணக் கூட்டத்திற்கு அதிபதி) மற்றொரு

மனைவி வள்ளி. வடமொழியில் ஒரே லகரம்தான். வல்லி என்றால் படரக்கூடியது என்று பொருள். ஞானம் அலை அலையாக பரவும் தன்மை உடையது. இதனால் தான் குமாரன் வல்லி சமேதரானார். 'வல்லி' யின் தமிழ் மருவல் வள்ளி. இது தமிழில் 'சொல்வது' என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. ஞானமும் வெளிப்பட்டால் தானே பயன். எனவே வள்ளியும் அழகாக பொருந்துகிறது.

3. உருவங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

यदस्य त्वं यदस्य देवेष्वथ नु
मीमांस्यमेव ते मन्ये विदितम्।।

யதஸ்ய த்வம் யதஸ்ய தேவேஷ்வத நு

மீமாஸ்யமேவ தே மன்யே விதிதம்

கேன உபநிஷதம் --2.1

பொருள்: எது தெய்வ உருவங்களாக (உள்ளது என்பதை)

இவ்வாறு நீ உறுதிபட விசாரனை மூலம் அறிவாய் என்று நினைக்கிறேன்.

பிரம்மாவிற்கு நான்கு தலை: நான்கு திசைகளிலும் தலைகள் இருப்பது சம திருஷ்டியை (சார்பற்ற பார்வை) குறிக்கும். படைப்பாளிக்கு சார்பு கூடாது என்பது தத்துவம்

பிரம்மாவின் ஐந்தாவது தலையை சிவன் கொய்தார் – படைப்பாளிக்கு அகந்தை இருந்தால் அதை 'அமைதி' அழித்துவிடும் என்பது தத்துவம்.

விஷ்ணுவிற்கு ஒரே தலை: வழிநடத்துபவர் குழப்பமில்லாது ஒரே சிந்தனையுடன் இருக்க வேண்டும். எனவே தான் நாராயணனுக்கு தலை ஒன்று.

சிவனுக்கு ஐந்து தலை: அமைதி சார்பற்றது. மேலும் அமைதி 'தெளிவு' பொதிந்தது. அதனால்தான் ஐந்தாவதான ஒரு தலையும் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிவன் தலையில் கங்கை: தியானத்தில் ஆழ்ந்த நிலையில். நம் உடலில் உள்ள பிட்யுட்டரி சுரப்பி தூண்டப்படும். அப்போது

‘டொபோமைன்’ (வுழுPழுஆஜNநு) என்ற ரசாயனம் சுரக்கிறது. இந்த ரசாயனத்தின் சிறு துளிகூட நம் உள்ளத்தில் பெரிய அளவில் மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும். அந்த ரசாயனம் பொங்கி வழியுமாறு செய்யும் ஆழ்ந்த தியான நிலையில் சிவன் இருக்கிறார் என்பதைக்காட்டுவதே சிவன் தலையில் உள்ள ‘ஆனந்த கங்கை’.

வழிகாட்டுபவருக்கு வழிகாட்டுவதும் இந்த தியானத் தெளிவுதான் என்பதால் விஷ்ணுவின் காலடியில் கங்கை இருப்பதாக குறிபிட்டுள்ளனர்.

விநாயகருக்கு யானைத் தலை: ஒரு கை ஓசையைää உலகின் ஆதார த்வனியைää ஓங்காரத்தை ஆழ்ந்து கேட்க வேண்டும் என்பதை காட்டுவது பெரிய காதுகள். மூச்சை ஆழமாகவும் நீளமாகவும் விட வேண்டும் என்பதை சொல்வது தும்பிக்கை. எந்த நிலையையும் ஜீரணிக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதே பெரிய வயிறு. இப்படி மூச்சை இயக்கினால் நம் பெரிய உடலும் எடையற்று போகும் என்பதை குறிப்பதே மூஞ்சுறு வாகனம். இவர் மிகச்சிறந்த தலைவர் (விநாயகர்) என்பதால் இவருக்கும் ஐந்து தலைகள் உண்டு. (தெளிவு வாய்க்கப்பெற்றவர்)

முருகனுக்கு ஆறு தலைகள்: காமத்தை எரித்த பின்னர் ஆழ்ந்த அமைதியில் பிறப்பதே ‘ஞானம்’ தெளிவுக்கும் மேலான ‘ஞானம்’ அடைந்தவர் என்பதை குறிப்பிடுவது ஆறாவது தலை. ஞான நிலையில் உள்ளவர் என்பதால்தான் தன்னைப் ‘பெற்ற தந்தை’க்கே அவர் ஞானத்தை உபதேசித்தார்.

முகங்களை சொன்னது போல் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட கைகளை சொன்னதன் மூலம் அவர்கள் அந்தந்த நிலைக்கு ஏற்ற செயல்படும் சக்தி உடையவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

4. **ஆயுதங்கள்**

இந்து மதத்தின் ஞானிகள் உருவங்களை இப்படிக் கொடுத்ததோடுää எந்த காலத்திலும் புரிதலில் தெளிவு இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அந்த தெய்வங்களின் கைகளில் பல்வேறு ஆயுதங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

சிவன் கைகளில் பொதுவாக மழு என்ற கோடாலிää மான்ää திரிசூலம் மற்றும் உடுக்கை காணப்படு;ம். மழு அல்லது கோடாலிää சிவனின் தோற்றத்தின்போது ஏற்பட்ட பிளவைக் குறிக்கிறது. இந்த காட்சிகள் அல்லது நிலை மாறுதல்கள் மின்னல் வேகத்தில் நடந்தன என்பதை 'மான்' உருவகம் தெரிவிக்கிறது. ஓம் எனும் பிரணவத்திற்கான வரிவடிவமே சிவன் கையில் தாங்கி நிற்கும் திரிசூலம் (வடமொழி ஓம் என்ற எழுத்தை படுக்கை வசத்தில் பாருங்கள்). வரிவடிவமல்லää ஒலியே உருவானது என்பதைக் காட்டுவது உடுக்கை.

ஒரு சிறு குறிப்பு இங்கே அவசியமாகிறது. இந்த 'பெருக்கத்தின்' சமயம் இருந்திருக்கக்கூடிய வெப்ப நிலை 1027 டிகிரி செல்சியஸ். இந்த நிலையிலிருந்து படைப்பு துவங்குவதற்குள் இந்த வெப்பம் குறைந்து 10-270 டிகிரி செல்சியஸ் வரை சென்றது என்று விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கின்றனர். இதனால் தான் நம் இந்து மதத்தில் உச்சபட்ச வெப்பத்தில் இருந்த 'சிவன்' அபிஷேக ப்ரியர் என்றும் குளிர்ச்சியில் இருந்த விஷ்ணு அலங்காரப் ப்ரியர் என்றும் கருதப்படுகிறது.

விஷ்ணு 'தோன்றிய' போது நிலை சற்று சீரடைந்திருக்க வேண்டும். (இன்றைய விஞ்ஞானமும் இதனை ஒப்புக்கொள்கிறது. பெருக்கத்தின்போது இருந்த வேகம் படிப்படியாக குறைந்து 10-6 விநாடிகளில் இந்த நிகழ்வு நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும் என்று விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர்.) துரிதமாக நடந்த மாற்றங்கள் தெளிவாகத் தெரியும் அளவிற்கு மெதுவாக நடந்தன என்பதை அவரது திருச்சக்கரம் உணர்த்துகிறது.(அந்த சக்கரம் குறிப்பது இயக்கத்தை) அதன் பெயர் 'சு தர்சனன்' அதாவது 'காட்சித் தெளிவு'). அவர் மற்றொரு கையில் ஏந்தியிருப்பது சங்கு. சங்கு என்பது திடத்தன்மையின் அடையாளம்.

அது நீரில் இருப்பது. அதற்குள் வெளி உண்டு. வெளி இருப்பதால் காற்றும் உண்டு. காற்றும் திடத்தன்மையும் இருப்பதால் நெருப்பும் (வெப்பமும்) உண்டு. இப்பொழுது இதன் பெயரைப் பாருங்கள் - பாஞ்ச ஜன்யம். அதாவது ஐந்தின் (பஞ்ச பூதங்களின்) பிறப்பு.

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மன் ஆகாஷஸ்ஸம்பூத: ஆகாஷாத் வாயு: வாயோரக்னி: அக்னோராப: அதப்ய ப்ருத்வீ பிருதிவ்யா ஓஷதய: ஓஷதீப்யோஎன்னம் அன்னாத் புருஷ:

-- தைத்திரிய உபநிஷதம் 2:1:2

பொருள்: அதனிடமிருந்து – ஆத்மாவான அதனிடமிருந்தே ää வெளிää வெளியிலிருந்து காற்றுää காற்றிலிருந்து நெருப்புää நெருப்பிலிருந்து நீர்ää நீரிலிருந்து பூமிää பூமியிலிருந்து தாவரங்கள்ää தாவரங்களிலிருந்து உணவுää உணவினால் மனிதன் என்கிறது தைத்திரிய உபநிஷதம்.

மற்றொரு கையில் இவர் ஏந்தி நிற்பது தாமரை மலர். இது சக்தி ஆதாரங்கள் நல்லியக்கம் பெற்று மலர்ந்து இருப்பதைக் குறிக்கிறது. (பல்வேறு சக்தி நிலைகளை – சக்கரங்களை – தாமரை மலர்களாகவே யோக சாஸ்திரம் குறிப்பிடுகிறது என்பதை முன்பே பார்த்தோம்). விஷ்ணு தாங்கி நிற்கும் மற்றொரு ஆயுதமான 'கதை' பொருன்மை வலிவை (ஆயளள ழச ளுவசநபெவா ழக ஆயவவநச) குறிப்பிடுவது.

மேலும்ää விஷ்ணுவிற்கு நந்தஹி என்ற குறுவாள் தொப்பூளுக்கு அருகில் உண்டு. படைப்புக் கடவுளான பிரம்மா 'தோன்றிய' இடமான தொப்பூளுக்கு அருகில் இருக்கும் இந்த குறுவாள் 'படைப்பு என்பது வாள்முனைப் பயனம்' என்பதையும்ää 'அந்த நிச்சயமற்ற நிலை எக்காலத்திலும் குறையாது' என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. ஆம்ää படைப்பு என்றாலே நல்லதும் அல்லதும் வரத்தானே செய்யும்?

பிரம்மாவின் கையில் உள்ள ஜப மாலை அவரது விழிப்புணர்வையும்ää மற்றொரு கை தாங்கி நிற்கும் ஏட்டுச்சுவடிகள்

‘அறிஞனேயாயினும் தொடர்ந்து கற்க வேண்டும்’ என்பதையும் காட்டிநிற்கிறது.

பொதுவாகää இந்து மதத்தின் எல்லா கடவுள் உருவங்களிலும் நீங்கள் பாம்பை எங்காவது ஒரு இடத்தில் பார்க்க முடியும். பாம்பு என்பது வேதகாலத்தில் குண்டலினி சக்தியின் அடையாளம். தியானத் தெளிவையும் ஞான நிலையையும் குறிப்பிடுவதற்காகவே பாம்பு காட்டப்படுகிறது. பல்வேறான சக்தி வெளிப்பாட்டு நிலைகளை குறிப்பால் உணர்த்துவதற்காகவே வெள;வேறான கடவுள் உருவங்களில் பல இடங்களில் பாம்பு காட்டப்படுகிறது.

5. விஷ்ணுவின் தச (பத்து)அவதாரங்கள்.

அவதாரம் என்றால் குறைத்துக்கொண்டு தோன்றுவது என்று அர்த்தம். 'வழி நடத்துபவரான' விஷ்ணு தானே உதாரணமாக நடந்து காட்டுவதற்காகவே அவதாரங்கள் எடுக்கிறார். பல்வேறு அவதாரங்கள் எடுத்திருந்தாலும்ää அவரது பத்து அவதாரங்களே முக்கிமானவையாக கூறப்படுகிறது.

அந்த அவதாரங்கள் பரிணாமக் கொள்கையை அற்புதமாக காட்டுகின்றன:-

முதலில் வருவது நீரில் மட்டும் வசிக்கும் மீன். அடுத்தது நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் ஆமை. நிலத்தில் மட்டும் வாழும் பன்றி தொடர்ந்து வருகிறது. இப்பொழுது நான்காவதாக மிருகமும் மனிதனும் கலந்த நரசிம்மம். மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் விஞ்ஞானம் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஆளைளiபெ டுiமெ . தாவரங்களை குறிக்கும் 'மரப்பிரபு' அவதாரமும் இவருக்கு உண்டு என்று கூறப்படுகிறது. மனித இனம் வந்த பின்னும் குட்டை வடிவமுள்ள வாமன உருவம் அறிவு வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முன் உள்ள ஆதிமனிதனின் உருவகம். பின்னர் அறிவு வளரும் என்பதையே அவரது விஸ்வரூபம் காட்டுகிறது. ஆறாவதாக ஆறறிவு பெற்ற உயர்நிலை மனிதன். இருந்தாலும் அறிவு முதிர்ச்சியின் பாதையில் இருப்பதை 'தன் கொள்கையே சிறந்தது. அதை ஏற்காதவரை கொல்வேன்' என்ற வெறியோடு வாழ்ந்த பரசுராமன். தர்மத்தை முழுவதும் உணர்ந்து தன் வாழக்கையில் முழுமையாக கடைபிடித்து நின்ற இராமன். இராமனின் வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம். ஆனால் நேர் மாறாக வாழ்க்கையே விளையாட்டாக வாழ்ந்த கிருஷ்ணன். இப்படி பரிணாம வளர்ச்சி சங்கிலித் தொடர் போல் அற்புதமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.

இந்த வளர்ச்சி ஒரு முடிவுறா தொடர் என்பதால் தான் பத்தாவது அவதாரத்தை 'கல்கி' என்று (வட மொழியில் கல் என்றால் நாளை கி என்றால் சார்ந்தது. கல்கி என்றால் நாளை வரப்போகும் என்று பொருள்) பொருத்தமாக குறிப்பிட்டார்களோ?

6. தோற்றங்கள் தொடர்கின்றன

நடராஜன் என்ற ஆடவல்லான். பெரு வெடிப்பின் பின்னே சிதறிய அந்தத் துகள்கள் சுழன்றன. அந்த அசைவு ஆடவல்லான் அல்லது நடராஜன் என்று சிவனின் ஒரு நிலையாயிற்று. சுழற்சியால்; கரிய நிறம் மாறி சென்னிறமானது. அதனால் நடராஜர் செம்பொன் மேனியரானார். துரிதமான அதிர்வுகள் திடத்தன்மையை உருவாக்கின. (இன்றைய விஞ்ஞானம் 'திடத்தன்மை என்பது சக்தி மூலகங்களின் மிக துரிதமான அதிர்வு' என்று ஒப்புக்கொள்கிறது). சிவனின் கருநிறம் போனதைத்தான் 'காளி' வெட்கிப்போனாள் என்று உருவகப்படுத்தினர் (காளி என்ற கரிய நிறத்தது என்று பொருள்).

சிவனின் பிட்சாடன கோலம்: இந்த நிலையில் சிவன் பிரம்மனின் மன்டையோட்டை ஏந்தியிருப்பார். பிரம்மாவின் (அகந்தை என்கிற) ஐந்தாவது தலையை சிவன் அகற்றினார் என்று பார்த்தோம் அல்லவா? அந்த கபாலம் சிவனின் கையிலேயே ஒட்டிக்கொண்டு விட்டதாம். அதாவது நம் வழியை பார்த்துக்கொண்டு போகாமல்ää அடுத்தவனை நல்வழிப்படுத்துகிறேன்ää அவன் அகந்தையை அகற்றுகிறேன் என்றெல்லாம் போனால் நம் அமைதிக்குத்தான் கேடு வரும் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. அந்த கபாலத்தோடு பல்வேறு இடங்களிலும் சிவன் அலைந்தார். கடைசியாக அன்னபூரனியிடம் பிட்சை பெற்றதாலேயே அதிலிருந்து அவர் விடுவிக்கப்பட்டார். அதாவதுää தன்னலமற்ற சேவையால் மட்டுமே இத்தகைய அமைதி இழப்பை சரிசெய்ய முடியும் என்பது பொருள்.

ஆஞ்சநேயர்: எண்ணங்கள் வந்தவுடன் அதன் தொகுப்பை மனம் என்றார்கள். அந்த மனம் ஓயாது செயல்படுவது. அதை குரங்காக உருவகப்படுத்தினர். மனதின் சக்தி அந்த மனதை உடைய மனிதர்களுக்கே தெரியாது என்பதை 'ஆஞ்சநேயரை' தன் பலம் தான் அறியாதவராகச் சொன்னார்கள். மேலும் அந்த மனம் சரியான வழிநடத்துபவரால் (விஷ்ணுவால்) ஏவப்படும்போதுää அதுவும் அவர்

(ஏவுபவர்) தர்மவழியில் நிற்பவராக இருந்தால்ää மிகப்பெரிய செயல்களை இது சாதிக்கும் (கடலைத்தாண்டும்ää மலையை சுமக்கும்ää விஸ்வரூபம் எடுக்கும்ää மிகப்பெரிய அழிவை எதிரிகளுக்கு கொடுக்கும்) என்பதை ஆஞ்சநேயர் என்ற உருவகத்தால் குறிப்பிட்டார்கள்.

இராமாயண சிந்தனைகள்: இந்த இதிகாசம் இறை அவதாரத்தின் வாழ்க்கை பதிவு என்றாலும் அதன் உள்ளுரை நுட்பங்களை எடுத்துரைப்பதே இந்தப் பகுதி. தர்மத்தின் வழி என்றென்றும் நேரானது என்பதை ராமனின் மனைவியாக 'சீதாவை' (சீதா என்றால் நேரான என்று பொருள்) சொன்னார்கள். தர்மம் குழம்பினால் மனமே அதை நேர்வழியில் சேர்க்கும் என்பதை அநுமனின் தூது குறிப்பிடுகிறது. மனதின் எண்ணங்கள் வானரப் படையாக சொல்லப்பட்டது. அந்த எண்ணங்களில் சில தீய எண்ணங்கள் இருந்தால் (வாலி) அதனை நேருக்கு நேர் நின்று சந்திக்காமல் வேறு சில மறைவான வழிகளில் கொன்றழிக்க வேண்டும் என்பதை 'வாலி வதத்தால்' சொன்னார்கள். அந்த தர்மத்திற்கும் நேர்வழிக்கும் எதிரியாக 'இராவணனை' சொன்னார்கள் (இராவணம் என்றால் அழுகை). இராவணன் இளவலாக அவனுக்கு துனையாக நின்றவன் கும்பகர்ணன் (கர்ண என்றால் காது. கும்ப கர்ண என்றால் மூடப்பட்ட காதுகள்) கேள்விச்செல்வம் இல்லாதவன் அழுகையைத்தான் ஆதரிக்கமுடியும். அது அதன் அறியாமையால் தர்மத்தை எதிர்க்கும் என்பதையும் காட்டியுள்ளனர். இராவணனுக்கு பத்து தலைகள். அழுகை பல்வேறு விதங்களில்ää பெயர்களில் வரும் (புலம்பல்ää துக்கம்ää சுய பச்சாதாபம் போன்றவை) அல்லவா?

7. **சக்தி.**

பல்வேறு இடங்களில்ää பல்வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப்படும் பெண் உருவ தெய்வங்களை இந்த பொதுப்பெயரால் அழைக்கிறேன். பெயரே சொல்வது போல் இது அந்தந்த நிலைக்குத் தகுந்த சக்தியின் உருவகம்தான். பெண்ணுரு ஏன் என்றால் பெண் தான் இந்த உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் உரு கொடுப்பவள். மேலும் சிவம் (ஆயவவநச) சக்தி (நுநெசபல) என்று பிரித்துப் பார்க்கும் வரை (த்வைத நிலையில்) உலகத்தில் எதிரெதிரான துருவங்கள் அல்லது இரட்டைகள் இருக்கும் என்பதையும் விஞ்ஞான ரீதியாக எல்லாம் எiடிசயவழைn – பிரம்மம் தான் என்ற அத்வைத நிலைக்கு வந்தால் எல்லா இரட்டைகளும் மறைந்து போகும் என்பதையும் இது மறைமுகமாகக் காட்டுகிறது.

அதனால் தான் இரட்டைகளை விடாத வரையில் இருப்பது எல்லாம் - அது எவ்வளவு உன்னதமானதாக இருந்தாலும்ää இறைவனைப்பற்றியே பேசும் வேதமாக இருந்தாலும் - அவை 'அபர வித்யை' – தூய்மையற்ற அறிவு என்கிறது இந்து மதம். எல்லாம் பிரம்மம் என்ற பூரண ஞானம் மட்டுமே தூய அறிவு என்பது அதன் முடிவு. வேத ஞானத்தை போதிப்பவரை பொதுவாக ஆச்சார்யன் என்று அழைக்கும் வைணவம்ää ஞானமடைந்துää ஸ்திதபிரஞ்ய நிலையில் உள்ளவர்களை 'பராசார்யன்' என்று குறிப்பிடுவது உணரத்தக்கது. (இங்கு குறிக்கப்படும் பிரம்மம் என்பது சிவனுக்கு முந்தைய நிலை. இது வேத நூல்களில் சில இடங்களில் பரப்பிரம்மம்ää சதாசிவம்ää சாம்பசிவம்ää ஹிரன்யகர்ப்பர்ää பரா சக்தி என்றும் பலவாறாக குறிப்பிடப்படுகிறது.)

பெரும் பிளவு தோன்றிய போது ஓங்காரம் எழுந்ததைப் பார்த்தோம். அதன்பின் எழுந்த அதிர்வொலிகளை வியாக்ருதிகள் என்கின்றன வேதங்கள். மூன்று வியாக்ருதிகள் என்றும்ää நான்காவதான வியாக்ருதியை 'மாஹாசமர்' என்ற ரிஷி அறிந்தார் என்று தைத்திரிய உபநிஷத் தெரிவிக்கிறது. இன்றைய விஞ்ஞானமும்ää ஆதார சக்திகளாக நான்கையே குறிப்பிடுகின்றன. அவை முறையே

ஈர்ப்பு விசைää மின்காந்த ஆற்றல்ää வலிவான சக்திää பலஹீன சக்தி (புசயஎவையவழைn கழசஉநஇ நுடநஉவசழ அயபநெவiஉ கழசஉந. ளவசழபெ கழசஉந. றநயம கழசஉந).

இந்த நான்கில் ஈர்ப்பு விசையை நாம் நேரடியாக உணர முடியும். மின்காந்த சக்தியை அதன் வெளிப்பாடுகளால் அறிய முடியும். மற்ற இரண்டும் இவற்றைவிட நுண்ணியவை (ளுரடிவடந). இதனையே நம் ஞானிகள் தைத்திரிய உபநிஷத்தில் "பூ ää புவää ஸ{வää மஹ என்று நான்கு வியாக்ருதிகள். அவை முறையே ஒன்றை விட மற்றது நுண்ணியவை" என்று குறிப்பிடுகின்றனர். (தைத்திரீய உபநிஷத் - 1:5:1)

பாற்கடல் கடைதல்: இது நம் முன்னோர்களின் தௌ;ளிய அறிவை எடுத்துக்காட்டும் அற்புதமான உருவகம். பாற்கடலை தேவர்கள் ஒரு புறமும் அசுரர்கள் ஒரு புறமுமாக நின்று அமுதத்திற்காக கடைகிறார்கள். நம் இதயம்தான் அந்த பாற்கடல். எந்த ஒரு முயற்சியில் இறங்கினாலும் நம் மனம் தடுமாறும். இரு துருவங்களாக – வேண்டும் என்றும் வேண்டாம் என்றும் - எண்ண அலைகளில் சிக்கித்தவிக்கும். மனம் பல்வேறு பொருட்களை நம் முன்னே காட்டும். ஆனால் சரியான வழிகாட்டியான உள்மனம் அமைதியாக வெளியே தெரியாமல் இருக்கும். பாற்கடலை கடைய உதவியது பாம்பு. பாம்பு என்பது அச்சத்தின் அடையாளம். இருபிரிவனிரடையே ஆசை இருந்தது. அச்சமும் இருந்தது. நம் மன உளைச்சலுக்கு ஆசையும் ஆச்சமுமே ஆதாரம். கடைவதற்கு உதவியவர் ஆமை வடிவில் இருந்த விஷ்ணு. பாற்கடலில் முதலில் யானை வந்தது. யானை உடல் பலத்தின் அடையாளம். அடுத்தது குதிரை வந்தது. குதிரை காமத்தின் - ஆசையின் - உருவகம். அடுத்து திருமகள் வந்தாள். உடல் பலமும் ஆசையும் உள்ள இடத்தில் 'வளம்' இருக்கும் என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆனால் அடுத்து வந்தது ஆலகால விஷம். செல்வம் என்பது ஆட்கொல்லி என்பதை இது காட்டுகிறது. உடல் பலத்தின் அடையாளமான யானையையும் காமத்தின் உருவகமான குதிரையையும் தேவர்களின் தலைவன் எடுத்துக்கொண்டதுää அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களின்

எண்ணவோட்டத்தை துல்லியமாக காட்டுகிறது அல்லவா? வழிநடத்துபவரான விஷ்ணுää திருமகளை ஏற்றார். தேவையால் மட்டுமல்ல செல்வம் வேறெங்கு சென்றாலும் தீமையே விளையும் என்பதால். உயிர்க் கொல்லியான ஆலகால விஷத்தை – கொடிய துன்பத்தை -அமைதி எதிர்கொண்டது. ஆழந்த அமைதி விஷத்தை விழுங்கியது.

பின்னர் தோன்றியது மருந்துகள். இதனை விஷ்ணு ஏற்றுக்கொண்டார். கடைசியாக அமுதம் தோன்றியது. சாவா மருந்தென்றதும் இரு தரப்பும் தனக்கே இது வேண்டும் என்று சன்டையிட்டனர். எந்தவொரு சாதனை நடந்தாலும் நம் மனம் இரு பகுதிகளாக பிரிந்து சன்டையிடும் என்பதையும் அந்த சன்டையின் விளைவாகää சாதனையின் மகிழ்ச்சி கூட நீடிக்காமல் போய்விடுகிறது என்பதையே இது உணர்த்துகிறது.

8. பிரிவுகள்

இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை யாவும் பல்வேறு இனங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய பிரிவுகள் என்று பார்த்தால் மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. இந்த பிரிவுகள் பிறப்பால் அமைவதில்லை. அந்தந்த ஜீவர்களின் எண்ண அமைப்பும் ஞானமுமே அவரது பிரிவை நிர்ணயிக்கிறது. திருவள்ளுவரும் "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் - சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்கிறார் அல்லவா?

மூன்று முக்கிய பிரிவுகள் - சுரர்ää பூசுரர்ää அசுரர்.

சுரர் என்றால் தேவ சக்திகள் - அதிகபட்ச நற்குணங்கள் நிரம்பிய. இறைவனை சார்ந்து நிற்கும் பிரிவு. பூசுரர் என்றால் பூமியில் வாழும் உயிர்களில் தேவ குணங்களோடு வாழ்பவர்கள். அசுரர் என்றால் இறைவனை சார்ந்து நில்லாமல் தன் முயற்சிää தன் வலிமை என்று தன்னையே சார்ந்து வாழும் உயிர்கள்.

ஒரு பிரிவில் இருப்பவர் தன் ஒழுக்கத்தால்ää நிலைப்பாட்டால் மற்றொரு இனமாக மாறலாம். இதனையே வள்ளுவரும் "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் - வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் என்கிறார்.

தேவர்களிலும் பல்வேறு உட்பிரிவகள் உண்டு. மனிதர்களிலும் பிரிவுகள் உண்டு. அசுரர்களிடமும் இரு பெரும் பிரிவுகள் உண்டு.

அசுரர்கள் - அரக்கர்கள்ää அசுரர்கள் என்று இரு பெரும் பிரிவுகளாக இருக்கின்றனர். அசுரர் என்பவர் இறைவனை ஏற்காமல் தன்னை சார்ந்து வாழ்ந்தாலும் ஓரளவு நற்குணங்கள் உடையவர்கள். அரக்கர்களுக்கு இறை பற்றும் இருக்காது நற்குணங்களும் அதிகம் இராது.

மனிதர்களில் நான்கு பெரும் பிரிவுகளை சொல்கிறது இந்து மதம். இறையுணர்வு மிகுந்து மெய்ஞானமாகிய பேருண்மையை நாடி நிற்பவர்கள் - அதற்காகவே தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்பவர்கள் - பிராம்மணர். அரசாட்சியை ஏற்று மக்கள் நலன் காக்க தன்னை அர்ப்பனித்துக் கொண்டவர்கள் - க்ஷத்ரியர். மக்களின்

உலகாயத தேவைகளை கவனித்து வியாபாரம் செய்பவர்கள் - வைசியர். இந்த அனைத்து தரப்பிற்கும் தேவைப்படும் உடல் உழைப்பை தந்துää **இவர்களின் செயல்களுக்கெல்லாம் அடிநாதமாக 'சூத்திரமாக' இருப்பவர்கள் சூத்திரர்கள்.**

இவை பிறப்பால் அமைந்தவையா?

எந்த பிரிவும் பிறப்பால் அமைந்தவை அல்ல. இறைவன் கருணை மிகுந்தவன். இவை பிறப்பால் அமைந்திருந்தால்ää **அதுவும் அவற்றில் உயர்வு தாழ்வும் இருப்பதானால் எல்லாரையும் உயர் பிரிவிலேயே படைத்திருப்பான். அவனுக்கும் வழி நடத்தும் வேலை குறைந்திருக்கும் அல்லவா**?

ஆனால்ää **இறைவன் தன் கருணையின் காரணமாக மனித உயிர்களுக்கு 'சுதந்திரத்தை' அளித்திருக்கிறான். ஸ்வதந்திரம் என்ற வடமொழிச் சொல் ஸ்வ** 10**தந்திரம் என்று பிரிந்து 'தன் முயற்சி' அல்லது 'தன் பாதை' என்று பொருள் படும். பாதைகள் மாறினால் பிரிவுகளும் மாறித்தானே தீரும். பகவத் கீதையில் கிருஷ்ணன் 'சதுர்வர்ணாம் மம சிருஷ்டி – குணகர்ம விபாகம" அதாவது நான்கு பிரிவுகளை குணம் மற்றும் செயல்களின் அடிப்படையில் நானே உருவாக்கினேன்" என்று கூறுகிறான். திருவள்ளுவரும் "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் - சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.**

நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தில் ஒரு பாசுரம் பாருங்கள்:

அமர் ஆறு அங்கங்கள்ää **வேதங்கள் நான்கும் ஓதி**

தமர்களின் தலைவராய ஜாதி அந்தனர்களேனும் (தமர் – தேவர்)

நுமர்களை பழிப்பராகில் - நொடிப்பதோர் பொழுதில் ஆங்கே (நுமர் – சக மனிதர்கள்)

அவர்கள் தான் புலையர் போலும் - அரங்கமா நகருளானே!

அடுத்து ஒரு தேவாரப் பதிகம்:

அங்கமெலாம் குறைந்தழுகு தொழுநோயராய் -

ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்

கங்கைவார் சடைமுடியார்க்கு அனுக்கராகில் (அனுக்கர் – தோழர்)

அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே!

இதெல்லாம் ஏட்டளவில்தான். நிதர்சனத்தில் - Pசயஉவiஉயட ஆக நடைமுறையில் இல்லை என்று நீங்கள் நினைத்தால் இந்த உதாரணங்களை பாருங்கள்:

அந்தணர்க்கு தலையானது வேதமோதுதல். அவர்களுக்கு முக்கியமான மந்திரம் 'காயத்ரி மந்திரம்' இந்த மந்திரத்தை தந்தவர் 'விச்வாமித்ரர்' என்ற ரிஷி. அவர் பிறப்பால் அல்லாமல் தம் முயற்சியால்ää தவத்தால்ää ஞானத்தால் 'பிரம்ம ரிஷியாக' ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்.

வேறொரு உதாரணம்: சத்யகாமன் என்று ஒரு சிறுவன். அவன் கல்வி கற்க ஆசைப்பட்டான். தன் தாயிடம் கேட்டான். அவளும் உவந்து சம்மதித்தாள். குருவைத் தேடி ஓடினான். ஒரு குருகுலத்தில் அந்த நகரத்தின் செல்வந்தர்களின் குழந்தைகள் பலர் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தனர். அங்கே சென்ற சத்யகாமன் தானும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்று குருவிடம் கேட்டான்.

குருää உன் தந்தை யார் என்று கேட்டார். சத்யகாமன் 'தெரியாது' என்றான். மற்ற சிறுவர்கள் நகைத்தனர். குரு உன் தாயிடம் சென்று உன் தந்தை யார் என்று தெரிந்து வா' என்று கூறினார். சத்யகாமன் தன் தாயிடம் கேட்டான். அவள் சொன்னாள்ää "குழந்தாய். நான் என் இள வயதில் பணிப்பெண்ணாக இருந்தேன். பலர் என்னோடு உறவு வைத்துக்கொண்டிருந்தனர். உன் தந்தை யார் என்று எனக்கே தெரியாது" என்று கூறினாள்.

மறுநாள் அந்த குருகுலத்தை அடைந்த சத்யகாமன் குருவைப்பார்த்து தன் தாய் சொன்னதை அப்படியே சொன்னான். குரு

திகைத்து நின்றார். பின்ää "இத்தகைய பயங்கர உண்மையை தயங்காமல் பேசுகிறாய். சத்யம் ஒன்றிலேயே நிற்பது என்று நீ இருப்பதால் நீ அந்தணன். உன்; தாயின் பெயரை சேர்த்து நீ இனி சத்யகாம் ஜாபாலி என்று அறியப்படுவாய்" என்று அறிவிக்கிறார். அந்த சத்யகாமன் ஞானமடைந்து பிற்காலத்தில் ரிஷியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். (இவரது 'ஜாபாலி' என்ற பெயராலேயே ஜபல்பூர் வந்தது என்பர் சிலர்: இது உபநிடத கதை என்பர் சிலர்: கதையா முக்கியம்?) நான்கு பிரிவுகளில் எந்த பிரிவை சார்ந்தவன் என்பது தெரியாதது மட்டுமல்லää ஒரு பொது மகளாக இருந்தவளின் மகனை ரிஷியாக – பிராம்மணர்களில் உத்தமராக – ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது இந்து மதம்.

சிவனடியார்களான நாயன்மார்களில் எத்தனை பேர் அந்தண மரபினர். ஆழ்வார்களில் ஆச்சார வைணவ குலத்தார் எண்ணிக்கை என்ன?

ஸ்ரீ ராமானுஜரின் குருஸ்தானத்தில் இருந்த மாரநேரி நம்பி எந்த குலம்? ஸ்ரீ ராமானுஜரின் சீடர்களில் ஒருவரான உறங்காவில்லி யார்?

அந்த காலத்தில் நடந்தது. இப்பொழுது இல்லை என்று நீங்கள் நினைத்தால் கடற்புறத்தாரில் பிறந்த அன்னை அமிர்தானந்த மயி கடவுளாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை பாருங்கள். பகவான் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணரால் ஞானம் பெற்று இந்து மதத்திற்கு ஒரு புதிய பாதை காட்டிய வீரத்துறவி விவேகானந்தரைப் பாருங்கள். கௌதம புத்தரைப் பாருங்கள்.

9. இலகுத்தன்மை

இந்து மதம் பல்வேறு காலத்தில் வாழ்ந்த பல்வேறு புனிதர்களின் அனுபவத் தொகுப்பு. இதன் சிறப்பே பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஏற்கும் நெகிழ்வுத்தன்மைதான். ஆனால்ää இன்று சிலர் இதன் ஆழம் தெரியாமல் இதன் இலகுத் தன்மையை ஒழித்துக்கட்டி இராணுவத்தன்மையை கொண்டு வரவேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறார்கள்.

இத்தகைய சமயவாதிகள் நிச்சயம் ஆபத்தானவர்கள். உடல் நெகிழ்வுத்தன்மையோடு இருந்தால் அதில் இயக்கம் இருக்கும். இறுக்கம் அதிகமானால் பக்கவாதம் தான். மதத்திலும் இரும்புத் தன்மையை புகுத்த முயன்றால் அது பக்கவாதம் அடைந்துவிடும். ஓரே கடவுள்ää ஒரே மதப்புத்தகம் என்று முழங்கித்திரியும் இந்த சமயவாதிகள் இப்படியே போனால் ஓரே மாதிரியான மலர்கள்ää ஒரே மாதிரியான பறவைää மிருக இனங்கள் தான் இருக்க வேண்டும். மற்றவற்றை ஒழித்து விடவேண்டும் என்றும் முயற்சிக்கக்கூடும்.

அதிலும் இந்துமதம் மனிதனுக்கு அளித்திருக்கும் சுதந்திரம் எல்லையில்லாதது. பள்ளியில் படிக்கும் ஒரு மாணவன் ஒரு வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறவில்லை என்றால் என்ன செய்கிறோம்? அதே வகுப்பில் மீண்டும் படித்து தேர்ச்சி பெற அவனை அனுமதிக்கிறோம். அதேபோல் தான் கடவுளும் நாம் முக்தி என்ற விடுதலையை இந்த பிறவியில் அடையாவிட்டால்ää மீண்டும் ஒரு பிறவியை கொடுத்து உதவுகிறார். (பிரம்மம் தன்னைத் தானே பல உருவங்களாக மாற்றிக்கொண்டது என்பது இந்துவின் கொள்கை. அப்படியானால் மனிதன் என்பவன் அந்த பிரம்மத்தின் பகுதியே. அதாவது அவனே இறைவன். இதன்படி பார்த்தால் மற்றொரு பிறவியை கொடுத்துக்கொள்வது அவனேதான்)

இந்து மதத்தின் நோக்கமே முக்தி என்ற சுதந்திரம் அல்லது விடுதலைதான். இப்படியிருக்க இந்த சமயவாதிகள் இதை இரும்பு சிறை மதமாக மாற்ற நினைத்தால் முடியுமா? இந்த முக்தி என்பதில் கூட இந்து மதம் பல்வேறு விதங்களை வைத்திருக்கிறது. தேர்ந்தெடுப்பது நாம் தான்.

சாலோக்ய முக்திää சாமீப்ய முக்திää சாரூப்ய முக்திää சாயுஜ்ய முக்தி

சாலோக்ய முக்தி என்பது இறைவன் இருக்கும் 'இறை உலகத்தில்' இருப்பதுää அதாவது நாம் முன் பார்த்த தேவ 'உலகில்' வசிப்பது (ஆழ்ந்த சலனமற்ற அமைதியில் மூழ்குவது). சாமீப்ய முக்தி என்பது இறைவனின் அருகில் வசிப்பது. இது இறைவனும் மனிதனும் சேரவே முடியாது என்று கூறும் த்வைத கொள்கையின் நிலைப்பாடு அல்லது அமைதியை தாண்டி ஒரு அறிவுத்தெளிவோடு நின்று விடுவது. சாரூப்ய முக்தி என்பது நடை மற்றும் பாவனையில் இறைவனாக மாறுவது. அவதாரர்களும்ää புனிதர்களும் இந்த நிலையில் இருந்தே அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார்கள். சாயுஜ்ய முக்தி என்பது இறை சக்தியோடு இரண்டற கலந்து நிற்கும் நிலை.

இந்த நிலையை அடைந்தவர்கள்ää எந்த இடத்தில் இந்த நிலையை அடைந்தார்களோ அந்த இடத்தை அவர்களின் ஜீவ சமாதி என்று இந்து மதம் குறிப்பிடுகிறது. சமாதி என்றால் அவர் ஆதிக்கு சமமான நிலையை அடைந்தார் என்று பொருள்.

முக்தியில் மட்டும் இத்தனை விதங்கள் இருந்தால்ää இவற்றை அடையும் முறைகளில் பல்வேறு பாதைகள் வேண்டாமா?

ஆச்சார அனுசரிப்புக்கு கிடைத்த அதே மரியாதை கண்ணப்ப நாயனாரின் தூய அன்பிற்கும் கிடைத்தது. ஆண்டாளின் காதலுக்கும் கிடைத்தது. திருப்பானாழ்வாரின் குலம் இறைவன் பார்வையில் இல்லை. பல கோயில்களை கட்டிய செங்கட்சோழனும்ää மனதிற்குள்ளேயே கோயில் அமைத்த பூசலாரும் அதே இறைநிலையைத் தான் அடைந்தனர். சித்தர் வழியும்ää காபாலிகமும் சமமாக ஏற்கப்பட்டன.

தந்திர சாஸ்திரமும்ää மந்திர பிரயோகமும் ஒரே குறிக்கோளோடுதான். அது அந்த அமைதியில் கரைவது. பக்தியில் மூழ்கிää இறைவனிடம் சரண் புகுந்துää மற்ற எண்ணங்கள் மறைந்தாலும் சரிää ஞானத்தால்-அறிவால் ஆராய்ந்து முடிவான உண்மையைää சத்திய நிலையை அடைந்தாலும் சரிää பற்றற்ற

கர்மத்தால் இரட்டைகளை கடந்துää சஞ்சலமற்ற அந்த அமைதியை தொட்டாலும் சரிää அல்லது யோகத்தால்ää தன் உடல்ää மனம் மற்றும் சக்தி நிலைகளின் ஒருங்கிணைப்பால் அந்த பேரானந்த நிலையில் மூழ்கினாலும் சரி. இந்த நால்வகையிலும் தான் (பக்திää ஞானää கர்ம மற்றும் யோக) எத்தனையெத்தனை வகைகள்.

அமைதியும் ஆனந்தமுமே இந்துவின் வாழ்க்கைத் தேடல். அதற்காகவே சகலமும். எந்த ஒரு உயிருக்கும் இவைதானே வேண்டும். துன்பத்தையும் துயரையும் யார் விரும்புவார்கள்?

குழம்பி நின்ற அர்ச்சுனனுக்கு இறைவனான கிருஷ்ணன் ஒரே ஒரு வழியை மட்டும் கூறவில்லை. வெள;வேறான பல வழிகளையும் சொல்லி "நீ யோசித்து முடிவு செய்" என்று வி;ட்டு விடுகிறான்.

இப்படி சுதந்திரத்தையே உயிர் மூச்சாக சொண்ட மதத்தை இறுக்கி பிடிப்பதென்றால் எப்படி?

இந்து மதத்தில் மனிதனுக்குää பக்தனுக்கு இருக்கும் சுதந்திரத்தைப் பாருங்கள்:

விறல் மிண்ட நாயனார் என்று ஒரு சிவனடியார்ää சுந்தரரைää சிவனின் தோழரை (அதாவது அந்த ஆழ்ந்த அமைதியில் தானும் நிலைத்தவரை) மற்ற சிவனடியார்களை மதிக்காமல் போனார் என்பதற்காகவும்ää அவருடன் தோழமை பூண்டு பழகினார் (?) என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சிவனையுமே சைவத்திலிருந்து விலக்கி வைத்துவிட்டார்.

ஸ்ரீ ராமானுஜரின் சீடரான அனந்தாழ்வார்ää திருவேங்கட இறைவனுக்கு பூக்கட்டிக்கொண்டிருந்தார். இந்த பணி இவருக்கு அவரது குருநாதரால் கொடுக்கப்பட்டது. பெருமாள் ஒருநாள் இவரை அழைத்தபோது "குரு அளித்த பணியே முக்கியம். அதை விட்டு நீ கூப்பிடும்போது நான் வரமாட்டேன்" என்றாராம்.

இறைவனுக்கு உருவமில்லை. எல்லா உருவங்களும் உருவகங்களே என்று கூறிவிட்டுää இறைவன் மிகப்பெரியவன் என்று கூறிவிட்டு இப்படியெல்லாம் உதாரணங்கள் காட்டினால் எப்படி?

உருவமில்லாத இறைவன் எப்படி பேசினான்? தோழமையோடு பழகினான்? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன அல்லவா?

விளக்குகிறேன். நாட்டின் அதிபர் ஒருவருக்கு ஒரு குழந்தை இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த குழந்தையை அவர் கொஞ்சி மகிழும்போதுää அந்த குழந்தை அவரை 'தரையில் தவழ். உன் முதுகில் நான் உட்காருகிறேன்' என்று சொல்கிறது. அப்பொழுது அந்த மனிதர் தான் அதிபர் என்பதை மறந்து தன் குழந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார் அல்லவா? அது போலவே இறை சக்தியும் தான் படைத்த மனிதர்கள் எந்த உருவத்தில் விரும்புகிறார்களோ அந்த உருவத்தில் வெளிப்படும். இதை ஏற்காதவர்களின் வாதம் வெறும் பிடிவாதம். அவர்கள் வாதப்படிää சர்வ சக்தி வாய்ந்த அந்த இறைவன் இந்த உருவத்தில் வரமுடியாதவன்ää இதற்கு சக்தி இல்லாதவன் என்றல்லவா ஆகிவிடும்?

இந்து மதத்தின் அடிநாதம் "உள்ளத்தின் சீரமைப்பில்லாத வெளிப்புற மாற்றங்கள் அல்லது வசதிகள் அர்த்தமில்லாதவைää நிலைக்காதவை" என்பது தான். மேலும் எண்ணங்களற்ற நிலையையே அது உன்மையான அறிவு என்று போற்றுகிறது. எண்ணங்களற்ற நிலையின் மௌனமும்ää படைப்பிற்கு முன் உள்ள மௌனமும் ஒன்றே. மௌனம் ஒன்றென்பதால் சக்தியும் ஒன்றே. இதையே சமாதி – ஆதிக்கு சமமான – நிலை என்கிறது இந்து மதம். ஒருநாளும் உடையையோää மதச்சின்னங்களையோ அது வற்புறுத்தியதில்லை. சடங்குகளை சட்டமாக்கவில்லை. முன்டக உபநிஷத் சொல்கிறதுää

नायमात्मा बलहीनेन लभ्यो न च प्रमादात्तपसो वाप्यलिङ्गात् ।
एतैरुपायैर्यतते यस्तु विद्वांस्तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधाम ।।४ ।।

"ந அயம் ஆத்மா பல ஹீனேன லப்யோ – ந ச ப்ரமாதாத்
தபஸோ வா அபிää அலிங்காத்

ஏதை ரூபாயைர்யததே யஸ்து வித்வான் ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா
விசதே பிரஹ்மதாம" 3:2:4

பொருள்: இந்த ஆத்மா பலமில்லாதவர்களால் (மன உறுதியில்லாதவர்களால்) அடையப்படுவதில்லை. விலகி ஓடுவதால்ää தவங்களால்ää சின்னங்களற்று இருப்பதால் அடையப்படுவதில்லை. எவன் ஒருவன் மனவலிமையோடு முழுமையாக முயற்சிக்கிறானோ அவனே இறைநிலையான ஆத்மாவை அடைகிறான்.

இதை செய்தால் நல்லது என்று சொன்னதே தவிர இதை செய்யாவிட்டால்.... என்று அச்சுறுத்தியதில்லை. அடக்குமுறையை அது அறவே வெறுத்தது. மனிதன் சமுதாயமாகää கூட்டமாக வாழ்வதை அது ஊக்குவித்தது. ஆனால்ää எத்தனை மனிதர்கள் சூழ்ந்து நின்றாலும் நீ தனிப்பட்ட உயிர். உன் வாழ்க்கை உன் கையில் என்று எடுத்துச் சொல்கிறது. துறவு கூட இந்து மதத்தில் மேன்மையாக கொள்ளப்படவில்லை. இல்லறம் நடத்தியபின் தெளிவு பெற்று நிற்பதையே அது போற்றுகிறது. பௌத்தää சமண மதங்களின் ஆதிக்கம் பெருகிய பின்னரே இந்து மதத்தில் துறவு பூணுதல் பெருகியது. வேத காலத்து ஞானிகள் பெரும்பாலானவர்கள் இல்லறத்தாரே.

உன் விதி உன் கையில் என்று அழுத்தமாகக் கூறியதால் இங்கே கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் கூட அவ்வளவாக முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. கூட்டம் இருப்பதோ அல்லது இல்லாததோ அதற்கு ஒரு பொருட்டேயில்லை. காடு சென்று கடுந்தவம் செய்த ரிஷிகளும் உண்டு. உலக வாழ்வில்ää இல்லறத்தில்ää அரசாட்சியில் இருந்த ரிஷிகளும் உண்டு.தனி மனித மேம்பாடே சமுதாய நல்வாழ்வு என்பது இந்து மதத்தின் ஆனிவேர். தனிமனித மேம்பாட்டிற்கு வழி தனிமனித சுதந்திரமே தவிர அடக்குமுறையல்ல என்று அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறது இந்து மதம்.

10. **தர்மம்**

தர்மம் என்ற சொல்லுக்கு கடமை என்பது ஒரு பொருள். இந்து மதத்தில் கடமைகள் மட்டுமல்லää உணவும் உடையும் மற்ற வசதிகளும் கூட அவன் தொழிலுக்கும் குணத்திற்கும் எற்றதாகவே வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் யாவர்க்கும் பொதுவான சில தர்மங்கள் உண்டு.

இந்த தர்மங்களை 'இஷ்ட்டம்' 'பூர்த்தம்' என்று இரண்டாக பிரிக்கிறது இந்து மதம்.

இஷ்ட்டம் என்பது நாம் ஒரு பயனை விரும்பி செய்யும் அறச்செயல்கள். இது பெரும்பாலும் மதச்சடங்காகவே இருக்கும். ஆனால் இந்து மதத்தின் மதச்சடங்குகளை முழுமையாக உள்வாங்கினால் அதில் உள்ளுரையாக உலக நலனும் இருக்கும். பல்வேறு மந்திரங்களிலும் அந்த மந்திரத்தை சொல்பவனுக்கு மட்டுமல்லாமல்ää இதர மனிதர்கள் என்றும் இல்லாமல். இந்த உலக உயிர்கள் அனைத்திற்குமான நல்வாழ்வு வேண்டப்படும்.

பூர்த்தம் என்பது இன்று மிகப்பிரபலமாக பேசப்படும் 'சமுதாயப் பணி'. உணவுää உடைää நிலம் போன்ற தானங்களைத்தவிர வழிப்போக்கர்களுக்கான சத்திரங்கள்ää சுமைதாங்கி கற்கள்ää தண்ணீர் பந்தல் என்பன மட்டுமல்லாமல் ஆடுமாடுகளுக்கு சொறிந்து கொள்ள வசதி செய்யும் 'ஆ தீண்டு குற்றி' போன்ற பல்வேறு சமுதாய பணிகள் இதில் அடங்கும். கண்களுக்குப் புலனாகாத நுண்ணுயிர்களுக்கும் நன்மைதரும் பல்வேறு வழிமுறைகள் இதில் உண்டு.

பல்வேறு தானங்களைச் சொல்லும்பொழுதும் தானத்தை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று பல நிபந்தனைகளை கொடுக்கிறது.

- தானத்தை கர்வத்தோடு கொடுக்கக்கூடாது.
- பெறுபவருக்கு பயன்படாதவற்றை கொடுக்கக்கூடாது.
- பெறுபவரிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.
- தகுதியில்லாதவர்களுக்கு தானம் செய்யக்கூடாது.

- தானத்தை விளம்பரம் செய்யக்கூடாது.
- தனக்கு என்று எடுத்து வைத்துக்கொள்ளாமல் தானம் செய்யவேண்டும்.
- இளகிய மனதோடு கருத்தொன்றி தானம் செய்யவேண்டும்.
- தானம் பெறுபவரை உயர்வாக நினைத்து தானம் கொடுக்கவேண்டும்.
- பயன்பாடு முடிந்தவற்றை தானம் கொடுக்கக்கூடாது.

ஆனால் இந்துமதம் மெய்யறிவான இறையுணர்வையே முக்கியப்படுத்துகிறது. அதன் வேதங்களே சொன்ன வழிமுறைகள்தான் என்றாலும்ää சமுதாயத்திற்கு நன்மை தருவது என்றாலும் இறையுணர்வு இல்லையென்றால் இவற்றால் எந்த பயனும் இல்லை - இவை பலவீனமான படகுகள் - என்று உறுதியாக உரைக்கின்றது இந்துமதம். முண்டக உபநிஷத்தின் இந்த வரிகளைப்பாருங்கள்.

इष्टापूर्तं मन्यमाना वरिष्ठं नान्यच्छ्रेयो वेदयन्ते प्रमूढाः ।
नाकस्य पृष्ठे ते सुकृतेऽनुभूत्वेमं लोकं हीनतरं वा विशन्ति ।।१० ।।

இஷ்ட்டாபூர்த்தம் மன்யமானா வரிஷ்ட்டம்
நான்யச்ச்ரேயோ வேதயந்தே ப்ரமூடா
நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட்டே தே ஸ{க்ருதேளனுபூத்வா
இமம் லோகம் ஹீனதரம்வா விசந்தி.

முண்டக உபநிஷதம் --1.2.10

இஷ்ட்டம் என்றால் யாகம் போன்ற இறைசார் செயல்கள்: பூர்த்தம் என்றால் உலக உயிர்களுக்கான சேவை.

வேள்விகளும் மக்கள் பணியும் மட்டுமே மிக உயர்ந்தவை என்று நினைக்கும் வடிகட்டிய முட்டாள்கள் மற்ற மேலானவற்றை அறிவதேயில்லை. அவர்கள் ஸ்வர்க்கம் போன்றவற்றில் மகிழ்ச்சியின் உச்சத்தை (நற்செயல்களின் பலனை) அனுபவித்த பிறகு (தான்) இருக்கும் உலகத்தை விட்டு கீழ் உலகங்களை அடைகிறார்கள்.

ஆனால் அதற்காக உலக சுகங்களை துறக்கச் சொல்கிறதா இந்து மதம் என்றால் அதுவுமில்லை. உலக விஷயங்களை முழுமையாக அனுபவிக்கவும் இறை பற்றிய மெய்யுணர்வையே ஆதாரமாக சொல்கிறது.

यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्वः कामयते यांश्च कामान् ।
तं तं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद् भूतिकामः ।।१० ।।

யம் யம் லோகம் மனஸா ஸம்விபாதி
விசுத்தஸத்வ: காமயதே யாம்ச்ச காமான்
தம் தம் லோகம் ஜயதே தாம்ச்ச காமான்ஸ்
தஸ்மாத் ஆத்மஞ்யம் ஹயர்ச்சயேத் பூதிகாம: --3.1.10

விசுத்தி என்ற சக்திமையத்தில் (ஆத்மாவின் இருப்பிடத்தில்). சாந்தமான மனத்தால் எந்தெந்த உலகங்கள்; நினைக்கப்படுகிறதோää எந்த பொருள் விரும்பப்படுகிறதோ அந்தந்த பொருட்களும்ää உலகங்களும் அடையப்படுகின்றன. எனவே ஆத்மாவின் செயலாற்றலை உலகியல் விருப்பங்களை உடையவனும்ää (அறிந்து) போற்றவேண்டும்.

உலகில் மனிதர்கள் பலவகைப்பட்டவர்கள். அவர்களது மனப்பக்குவம்ää குணநலன்கள் ஆகியவை நிச்சயம் ஒன்றுபோல் இருக்கமுடியாது. அதனால் இந்த இறையுணர்வுக்கும் பல்வேறு வழிகளை இந்து மதம் காட்டிக் கொடுக்கிறது.

सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यम् ।
अन्तःशरीरे ज्योतिर्मयो हि शुभ्रो यं पश्यन्ति यतयः क्षीणदोषाः ।।५ ।।

ஸத்யேன லப்யஸ்தபஸா ஹ்யேஷ ஆத்மா
ஸம்யக் ஞானேன ப்ரஹ்மச்சர்யேன நித்யம்
அந்த:சரீரே ஜ்யோதிமயோ ஹி சுப்ரோ
யம் பச்யந்தி யதய: க்ஷீணதோஷா: --3.1.5

சத்தியத்தால்ää தவத்தால்ää பிரம்மத்தைப் பற்றிய சரியான அறிவால்ää பிரம்மத்தின் வழியில் நடப்பதால்ää எப்பொழுதும் உள்ளே ஒளிமயமான உருவமாகவும்ää தூய்மையானதாகவும் யாரெல்லாம் (பிரம்மத்தை)பார்க்கிறார்களோää அவர்கள் குறைகளற்றவர்கள்.

பிரம்மத்தை உணர பல வழிகள் உண்டு.

- சத்தியத்தால்: சத்திய வழியில் நின்று பேருண்மையைத் தேடுதல்:
- தவத்தால்: குவிக்கப்பட்ட எண்ணத்தால் நுட்பமான புலனறிவு பெறுதல்
- சரியான அறிவால் : நான் யார் எனும் ஞான விசாரனையால் - மீமாம்ஸ வழி.
- பிரம்மத்தின் வழியில் நடப்பதால் - பற்றற்ற கர்மத்தால்
- உள்ளே ஒளியுருவாக காண்பதால் - பாவனையால்

இந்த வழிகளில் எந்த வழியாக பிரம்மத்தை உணர்ந்தாலும் அவர்கள் குறைகளற்றவர்கள் ஆகிறார்கள்.

11.உணவு

தென்னிந்திய உணவில் வாழ்க்கைத் தத்துவம்.

இறைவனைப் பற்றி பேசியவன் சாப்பாட்டைப் பேசுகிறானே என்று பார்க்காதீர்கள். பண்டித் ஜவஹர்லால் நேரு தன் "புடiஅளநள ழக றழசடன hளைவழசல" புத்தகத்தில் ஹிந்து மதத்தை கிண்டல் செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு 'அது ஒரு சமயலறை மதம் - முவைஉhநn சுநடபைழைn' என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் உன்மையில் நம் சாஸ்திரங்களை பார்த்தால் சூதமாமுனிவர் நாரதருக்கு தர்மங்களைப் பற்றி உபதேசிக்கத் தொடங்கும்போது 'உணவின் சுத்தமே சுத்த அறிவுக்கு ஆதாரம் - ஆகார சுத்தெள சித்த சுத்தி' என்றே துவங்குகிறார். இந்து மதம் சமயலறை மதம்தான். சரி நம் சாப்பாட்டில் உள்ள தத்துவத்தை பார்ப்போம்.

சாப்பாட்டில் முதலில் வருவது பாயஸம். பிறந்த குழந்தை சந்தோஷப்படும். அடுத்து வருவது பருப்பு கலந்த சாதம். தீவீர சுவைகள் இல்லாதது. எதைப்பற்றியும் கவலையோ ஆழந்த எண்ணங்களோ இல்லாமல் திரியும் குழந்தை பருவம். பிறகு வருவது சாம்பார் அல்லது குழம்பு சாதம். பல்வேறு விஷயங்களில் ஈடுபட்டு குழம்பி நிற்கும் இளமைக்காலம். குழம்பில் 'தான்' இருக்கும். (குழம்பில் உள்ள காய்க்கு தான் என்று பெயர்) இளமையிலும் 'தான்' உணர்வு தூக்கலாக இருக்கும். பொரியலும் கூட்டு;ம் உண்டு. நட்பும் உறவும்ää வெறுப்பும் கோபமும் இளமையின் அங்கம்தானே? 'தான்' இல்லாவிட்டால் அது ரசம். வாழ்க்கையில் 'தான்' உணர்வு அற்றுப்போகும்படி அனுபவங்களில் அடிபட்டு கனிந்து நின்றால் வாழ்க்கையும் ரசமானது தான். இங்கும் பொரியலும் கூட்டும் உண்டென்றாலும் தொட்டால் உடையும் அப்பள உறவுகளும் (உடையாமல் தின்னவும் (ஏற்கவும்) முடியாது) நிச்சயம் இருக்கும். இதிலெல்லாம் கடந்து வந்தால் வாழ்க்கை புளித்து போகத்துவங்கும். எல்லாம் பார்த்தாயிற்று என்ற எண்ணம் எழும். சற்றே புளித்த தயிர் சாதம். இடையில் கொஞ்சம் இனிப்பும் உண்டு. ஊறுகாய் போல் தாக்கும் இழப்புகள்ää துயரங்கள். எல்லாம் முடிந்து வரும் மரணம் இனிமையானது. சாப்பாடு முடியும் போதும் இனிப்பு

உண்டு. முதலிலும் இனிப்புää முடிவிலும் இனிப்பு வருவது பிறப்பு இறப்பு என்ற தொடர்பறாத சங்கிலியை உணர்த்தத்தான்.

இந்து மதம் நாம் வயிற்றுப் பசிக்கு உண்ணுகின்ற உணவை மட்டும் அல்லாமல் நம் உடல்ää அறிவு மற்றும் ஆத்மாவின் வாழ்விற்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் வெளியிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து "ஆகாரம்" என்று சொல்கிறது.

இந்து மதத் தத்துவங்களைப் பற்றி சூதமாமுனிவர் சொல்லும்பொழுது "ஆகார சுத்தௌ சித்த சுத்தி" என்றே துவங்குகிறார். நம் நூல்களில் பல்வேறு இடங்களில் உணவைப் பற்றிய குறிப்புகள் விரவிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஒரு மதத்தில்தான் "ஆயுர்வேதம்" என்னும் உயிர் வளர்க்கும் கலை ஒரு உபவேதமாகவே ஏற்பட்டுள்ளது. உணவே மருந்தாகää இயற்கையோடு நாம் வாழ்ந்தால் இன்றைக்கு உள்ளது போல் மருந்தே உணவாக நாம் வாழத் தேவையில்லை.

இதைத்தான் உண்ண வேண்டும் என்று இந்து மதம் பட்டியலிடவில்லை. ஒவ்வொரு வகை உணவும் எந்த விதமான தாக்கத்தை உடலிலும் மனதிலும் உருவாக்கும் என்பதை மட்டுமே பட்டியலிடுகிறது. மேலும் ஒரு தனிமனிதன் தன் குணத்திற்கும் செய்யும் தொழிலுக்கும் ஏற்ற உணவை உட்கொள்வதை அது மறுதலிக்கவி;ல்லை. குணத்தாலும்ää வாழும் வகையாலும்ää தொழிலாலும்ää தட்பவெப்ப நிலையாலும்ää உடல்நிலையாலும் பல்வேறு விதமாக பிரிந்து கிடக்கும் எல்லா மனிதர்களும் இந்த வகை உணவைத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்று எப்படி கட்டாயப் படுத்த முடியும்? உண்ணும் உணவின் தன்மையை மட்டுமே கொடுப்பதால்ää எந்த உணவை ஏற்பது என்ற முடிவெடுக்கும் சுதந்திரம் மனிதனுக்கு கிடைக்கிறது.

இந்து மதம் உணவை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறது. சத்வ உணவுää ரஜோ உணவுää தாமஸ உணவு என்று மூன்று வகை இருப்பதாக பகவத் கீதை சொல்கிறது. சரித்திரத்தின் பிடிக்கு அப்பாற்பட்ட காலத்தில்ää உலகின் மற்ற பகுதிகளெல்லாம் அறியாமை இருளில் மூழ்கி இருக்கää

பாரதத்தின் தவப்புதல்வர்கள் “ச்ருணுவந்து விஸ்வா- அம்ருதஸ்ய புத்ரா” அழியாத ஆனந்தத்தின் புதல்வர்களே கேளுங்கள் என்று உலகைக் கூவி அழைத்து ஞானத்தை உபதேசித்தார்கள். எந்த சுவை என்ன பயன் தரும்? எந்த உணவு எந்த வகையான குணமுடையவர்களுக்கு சரி? எந்தெந்த வேலைக்கு எப்படிப்பட்ட உணவு உண்ணலாம் என்றெல்லாம் உலகிற்கு சொன்ன நாம்ää இன்று ‘சமச்சீர்” அல்லது ‘சரிவிகித’ உணவைப்பற்றி மேலைநாட்டவரின் அறிவுரைகளை வியக்கிறோம்.

குணத்தால்ää உழைப்பால்ää வாழும் சூழலால்ää கிடைக்கின்ற உணவால் இவ்வாறு பல வழிகளிலும் வெள;வேறாக இருக்கும் எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரியான உணவை எப்படிச் சொல்வது? இந்த உணவைத்தான் நீ உண்ணவேண்டும் என்று சொல்வது அவனது அடிப்படை சுதந்திரத்தை தகர்த்து விடாதா?

சத்வ வகை உணவு: சத்வம் என்பது அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் குறிக்கும். இந்த வகை உணவுää உடலுக்கு வேலை பளுவைக் குறைப்பதோடு மனதிற்கு அமைதியையும்ää உற்சாகத்தையும்ää நல்ல எண்ணங்களையும் தரும்ää சாதாரண தாவர உணவே சத்வ உணவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ரஜோ வகை உணவுää உடல் சக்தியை அதிகப்படுத்துவதோடு ஒரு துறுதுறுப்பையும் தரும். ஓயாது வேலைசெய்ய வேண்டி உள்ளவர்களுக்கான உணவு இது. இதில் புளிப்பும் காரமும்ää சூடும் குளிர்ச்சியும் மாறி மாறி காணப்படும். சில மாமிச உணவுகளும்ää தாவர உணவுகளிலேயே மசாலா என்று இப்பொழுது சொல்லப்படும் உணவுவகைகளும் இதில் அடங்கலாம்.

தமஸ் வகை உணவுகள் தன்மை கெட்டுää உடலுக்கும் வலுசேர்க்காமல்ää மனதில் சோம்பலையும் தீய எண்ணங்களையும் கொடுக்கும்.

உணவிலிருந்து வரும் கதிர்களை ஆராயும் இன்றைய விஞ்ஞானமும் உணவை மூன்று வகையாகவே பிரிக்கிறது. நேர்மறைää எதிர்மறைää சமத்தன்மை என்று விஞ்ஞானம் சொல்கிறது.

அதோடு விடாமல் "அன்னம் பிரம்மம்" என்கிறது இந்து மதம். பிரபஞ்சம் உருவாவதைப் பற்றி சொல்லும்போதேää "பிரம்மத்திலிருந்து ஆகாயம்ää ஆகாயத்திலிருந்து காற்றுää காற்றிலிருந்து நெருப்புää நெருப்பிலிருந்து நீர்ää நீரிலிருந்து பூமிää பூமியிலிருந்து தாவரங்கள் மற்றும் உணவுää உணவிலிருந்து உயிர்கள்" உருவானதாக பட்டியலிட்டதை முன்னரே பார்த்தோம்

அது மட்டுமல்லää உணவை மதிக்க வேண்டும்ää உணவை இகழக்கூடாதுää உணவை வீணாக்கக் கூடாதுää உணவைப் பகிராமல் உண்ணக்கூடாது என்றெல்லாம் பல கட்டளைகளை பிறப்பிக்கின்றது. இன்றும் உலகத்தில் உண்ணப்படும் உணவையும்ää தேவைப்படும் உணவையும் விட வீணாக்கப்படும் உணவே அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

"உடலார் அழியின் உயிரார் அழிவர்" என்று முழங்கும் இந்து மதம்ää அன்னதானத்தை மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறது. "உண்டி கொடுத்தார் உயிர் கொடுத்தாரே" என்றும் "உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை" என்று முழங்கும் பாரம்பரியத்திற்கு சொந்தக்காரர்கள் நாம்.

தானத்தைப் பற்றி மதம் என்ன சொல்கிறது என்பதை முந்தைய அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் தானம் செய்வதில் பெருமையடித்துக் கொள்ளக்கூடாதுää தானம் செய்வது கடமையே தவிர அதில் கர்வத்திற்கு இடமில்லை என்பதை பல்வேறு இடங்களில் அழுத்தமாக சொல்கிறது இந்துமதம்.

எந்த ஒரு இந்துவுக்கும் ஐந்து கடமைகள் உண்டு.

- தேவ யக்ஞும்
- ரிஷி யக்ஞும்
- பித்ரு யக்ஞும்

- நர யக்ஞம்
- பூத யக்ஞம்

யக்ஞம் என்றால் செயல் என்று பொருள். சற்று அழுத்தமாக புனிதச்செயல் என்றும் சொல்லலாம். இந்து மதத்தில் ஒவ்வொரு புனிதச்செயலையும் இன்ன வகைப்பட்டவர்தான் செய்ய வேண்டும் என்று நியதிகள் உண்டு. ஆனால்ää இந்த ஐந்து செயல்களும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவானதாகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றை ஒவ்வொன்றாக பார்ப்போம்.

தேவ யக்ஞம்: இறைவனுக்குää நம்மை எந்த காரணமும் இல்லாமல் இந்த உலகத்தில் படைத்த அந்த சக்திக்கு நன்றி சொல்வது. இன்று வழிபாட்டுத் தலங்கள் தோறும் மக்கள் கூட்டம் அலைமோதுகிறது. அங்கெல்லாம் தனக்கு என்னென்ன வேண்டும் என்ற பட்டியல் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. எதையெல்லாம் பெறுவதற்கு எதையெல்லாம் நாம் தருவோம் என்ற பேரம் நடக்கிறது. ஆனால் இதுவரை தனக்கு கிடைத்தவற்றிற்கு நன்றி செலுத்துவதில்லை. ஏனெனில் மனித மனம்ää தான் அடைந்ததைவிட அடையாததில் தான் ஆனந்தம் இருப்பதாக நினைக்கிறது. இந்து மதம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதை எல்லா மக்களுக்குமான முதல் கடமையாக கொடுக்கிறது. இதற்கான வழிமுறைகள்ää நாம் ஏற்கனவே பார்த்ததுபோல் பல்வகைப்பட்டவை. எந்த வழியை நீங்கள் ஏற்றாலும் சரியே.

ரிஷி யக்ஞம்: இந்து மதத்தின் தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தியவர்கள் ரிஷிகளே என்பதைப் பார்த்தோம். தன் வாழ்வை பணயம் வைத்து ஆழ்ந்த பேருண்மையைää சத்தியத்தின் வழியை மனித இனத்திற்கு காட்டிக்கொடுத்த அந்த மாமனிதர்களுக்கு – புனிதர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது. இறைசக்திக்கு நன்றி சொல்வது சரிää ரிஷிகளுக்கு எப்படி நன்றி சொல்வது? இந்த மகான்களுக்கு நன்றி சொல்வது என்பது அவர்கள் வெளிப்படுத்திய பேருண்மைகளை உணர்வதும்ää அவர்கள் காட்டிய வழியில் நடப்பதுமே ஆகும். அவர்கள்

காட்டிய வழியில் நடக்காமல் அவர்களது பெயரைப் போற்றுவதால் யாருக்குத்தான் என்ன பயன்?

பித்ரு யக்ஞும்: **நம் பிறப்புக்குக் காரணமாக இருந்த நம் முன்னோர்களை இந்து மதம் பித்ருக்கள் என்று குறிப்பிடுகிறது. நம் பெற்றோர்களையும் முன்னோர்களையும் மதித்தலும்**ää **அவர்கள் இறந்த பின்னரும்** "**நீத்தார் கடன்**" **செய்தலும் வேண்டும். நம் பிறப்புக்கும் வாழ்வுக்கும் இவர்களே காரணம் என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இவர்களது வினைப்பயன்களுக்கும் வாரிசு நாம்தானே. ஒருவரது செயலுக்கு அவர்தானே பொறுப்பாக வேண்டும். அடுத்தவர் எப்படி பொறுப்பாவது என்று கேட்கிறீர்களா**? **கொஞ்சம் உளவியலாளர்களைக் கேளுங்கள். ஒரு மனிதனின் மரபியல் தாக்கங்கள் அவனது** 21 **தலைமுறைகளுக்குச் செல்லும் என்று உளவியல் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.**

இந்த தாக்கங்கள் நல்லவையாக இருந்தால் நல்லது. மாறாக இருக்குமானால்? **அவ்வாறு மாறாக இருப்பதை மாற்றியமைப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகளே** '**நீத்தார் கடன்**' **வழிமுறைகள்.**

நம் முன்னோரின் சொத்து வந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளும் நாம்ää **கடன் வந்தால் மட்டும் ஓடிவிடவா முடியும்**?

எனவேää **நம் முன்னோர்களில் சிலரின் செயல்களால் நமக்கு எந்த பாதிப்பும் வரக்கூடாது என்பதற்காவே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது நீத்தார் கடன்.**

நர யக்ஞும். வாழ்வு தந்த சக்திக்கு நன்றி சொன்னோம். வழிமுறைகளை தந்தவர்களை வணங்கினோம். வழி வழியாக வந்த முன்னோர்களை நினைவு கூர்ந்தோம். இப்பொழுது வாழ்கின்ற மனிதர்களை நேசிப்போம். நம் சக மனிதர்களை நேசித்துää **அவர்களுக்கு உதவி**ää **நாடி வந்தவர்களைப் போற்றி**ää **அவர்களது தேவைகளை கவனித்து**ää **இனிமையாக வாழ்வதே நர யக்ஞும்.**

“செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல்விருந்து வானத்த வற்கு” என்று வகுக்கிறதல்லவா வான்மறையாம் வள்ளுவம்?

பூத யக்ஞும்.

நாம் வாழும் இந்த வாழ்க்கைää நமக்கு கிடைத்திருக்கும் இந்த வசதிகள் எல்லாம் பல இயற்கை சக்திகள்ää பிற உயிர்கள்ää கண்களுக்குப் புலனாகாத நுண்ணுயிர்கள் இவற்றின் பங்களிப்பால் வந்தவைதானே? நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த உதவிக்காக. இந்த இயற்கைக்கும் பிற உயிகளுக்கும் நாம் செலுத்தும் நன்றிதான் இந்த பூத யக்ஞும். இதை எவ்வாறு செய்வது?

- பிற உயிர்களுக்கு உணவளித்தல். தாகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுத்தல். ஓய்விடங்கள் அமைத்துக்கொடுத்தல்.
- நீர் ஆதாரங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் தூய்மையாக பராமரித்தல்
- தூய்மையான எண்ணங்களாலும்ää சொற்களாலும்ää செயல்களாலும்ää வெளியையும் காற்றையும் மாசுபடாமல் காத்தல்.
- தாவரங்களைப் பேணுவதன் மூலமும் மற்ற வழிகளிலும் பூமியின் தன்மையை பலப்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாத்தல்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்த கடமைகளைச் செய்தால் பூவுலகம் பொன்னுலகம் ஆகிவிடாதா?

இந்து மதத்தைப் பற்றி இன்னும் சற்று ஆழமாகக் காண விரும்பினால் ‘உபநிஷதங்கள்’ என்ற சோலைக்குள் வாருங்கள்.

12. அன்பும் அருளும் எங்கும் தங்கட்டும்.

எல்லா பயணங்களும் முடிவை அடையும். எத்தனை பேசினாலும் பிரிவு உண்டு. எல்லா கச்சேரியிலும் மங்களம் உண்டு. இதுவரை நீங்கள் பார்த்த இந்த வார்த்தைகள் உங்கள் வார்த்தைகளைக் கடந்து வாழ்க்கையை பார்ப்பதற்காக.

கூடுவது போலவே பிரிவதும் இன்பம்தான். பிரிவு இருப்பதால்தான் கூடுவது இன்பமாகிறது. நிழலின் அருமை வெயிலில்தான் தெரியும். எதிரெதிர் துருவங்கள் தான் வாழ்க்கையின் அழகு.

இறைவனை எதிர்த்தே நிற்பேன் என்று இருக்கும் சாத்தானை அல்லது அரக்கர்களை இறைவன் உயிரோடிருக்க அனுமதித்திருக்கிறான். இந்த உலக உயிர்கள் அனைத்தையும் பல வேறுபாடுகளோடே படைத்திருக்கிறான். ஒன்றைப் போன்று ஒன்று என்பது அவன் படைப்பில் இல்லவே இல்லை. ஏனெனில் அவன் ரசிப்புத்தன்மையுள்ள ஒரு ஒப்பற்ற கலைஞன். இளகிய இதயம் உள்ள அருளாளன்.

வாழ்க்கையைப் பார்த்தோம். வாழ்க்கையின் மறுபக்கம் மரணம். மரணத்தை நேசிப்பவன் தான் வாழ்க்கையையும் நேசிக்க முடியும்.

அழுது புரண்டுää ஐயோ போகிறோமே என்று பதறிää உடலை விட்டு உயிர் பிரிவதை அனுமதிக்க மறுத்து வேதனைப்பட்டு இறப்பவன் சாதாரண மனிதன். இறைவன் அனுமதித்த இந்த வாழ்க்கையை த்ருப்தியாக வாழ்ந்துää மரண வேளையில் போய் வருகிறேன் என்று விடைபெற்று பிரிபவனே ஞானி. இந்த உலகி;ல் வாழ இறைவன் அனுமதித்தபோது வாழ்ந்துவிட்டு அவன் வா என்று அழைத்தால் வரமாட்டேன் என்பது துரோகமல்லவா?

மரணம் தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் எத்தனை பேரால் இதை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? பகவத் கீதை காட்டும் இந்த கருத்து அற்புதமானது. உலகம் தான் அந்த போர்க்களம். நம் மனம்

தான் தேர். இறைவன் நம் மனதிற்கு – எண்ணங்களுக்கு – தலைவன். நாம் தான் நம் மனமாகிய தேரில் அமர்ந்திருக்கும் அர்ச்சுனன். இறைவனின் இச்சைக்கு அடிபணிவதை விட்டுவிட்டு "தேரை களத்தின் நடுவில் நிறுத்து. நான் என் எதிரிகளை பார்க்க வேண்டும்' என்று ஆணையிட்ட போது (எண்ணங்களுக்கான பொறுப்பை தான் ஏற்ற போது) குழப்பம் தான் விளைந்தது. இறைவனிடம் பொறுப்பை விட்டு 'நீ என்ன நினைக்கிறாயோ அது நிகழட்டும்' என்று அனுமதித்த போது வெற்றி அவனைத் தேடி வந்தது.

நீங்கள் இறைவனுக்காக வேலை செய்து அதற்கான ஓய்வூதியமாக இந்த வாழ்க்கை உங்களுக்கு கொடுக்கப் படவில்லை. இது இறைவனின் கருணைக் கொடை. அந்த காரணமற்ற கொடைக்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லிää அந்த நிறைவான மனத்தோடே மரணத்தில் விடைபெறுவதுதானே தெளிவு?

ஒரு மருத்துவ கலந்துரையாடலுக்குப் போகிறீர்கள். அங்கே ஒரு நோய்க்கான அறிகுறிகளை சொல்கிறார்கள். நீங்கள் உடனே மனதளவிலாவது உங்கள் உடல்நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா? அது போலவே இங்கு கூறப்பட்டவற்றையும் உங்களுக்காக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லைää இவன் யோசிக்கவேயில்லை என்று அடுத்தவனைப் பார்க்காதீர்கள். இறைவன் உங்களைப்பற்றித்தான் உங்கள் ஆத்மாவைக் கேட்பான்.

அறியாமையை அகற்றும் ஞான ஒளி நம்முள் பிரகாசிக்கட்டும் என்ற பொருள் கொண்ட

"தம சோமா ஜோதிர்கமய" என்ற உபநிஷத வாக்கோடு நிறைவு செய்கிறேன்.